

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ЦАФНАТ-ПАНЕАХ

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Цафнат-панеах I	3
Към сърцето ти	3
1. Пътят до ямата и Египетската тъмница	8
2. Видението с тайната Цафнат-панеах	21
Цафнат-панеах II	36
Към сърцето ти	36
1. Няколко думи за оковите и тъмницата	44
2. Видението със сънищата на виночерпеца и хлебаря.....	50
3. Видението със сънищата на Фараон	56
4. Видението със синовете на Цафнат-панеах.....	65
5. Видението с Йосифовия период на Църквата	78
6. Видението с Йосифовия период на Израил.....	90

ЦАФНАТ-ПАНЕАХ I

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

След един дълъг период на безмълвие, в който трябваше да претърпя всичката преляла ярост на съкрушения от Истината дявол, аз отново застанах пред белия лист, за да ти дам посланието, което Господ положи в сърцето ми. Не знам дали то ще е последното, което Исус ми дава, или някъде във времето напред ще имам още откровения от Него. Но това е без значение, като знам колко могъщо и спасително бяха просветени и утвърдени сърцата ни в цялата пълнота на Господното Спасение.

Причината за написването на тази книга виждам като дългоочаквания отговор от Господ за всички Божии чеда, които искат да осмислят времето до свършека на стария свят с правилно стоене и най-вярна духовна мотивация, за да пребъдват в Божията Воля. Понеже дните минават, месеците отлитат, а годините ни приближават до Грабването на Църквата. И в тези дни, месеци и години, ние трябва да се заредим с твърда увереност, че всичко следва Божието Предуздание и нищо не нарушава Господните планове.

В много от книгите, които написах, Исус не просто загатваше, но потвърждаваше на Божието домочадие, че Словото на Божия Пророчески Дух ще има съдбата да обиколи земята, и Сам Господ да посети, докосне и пресее християните по света, за да се явят одобрените, и да бъдат въздигнати Избраните. Още от лятото на миналата година всички разбрахме за **“Родът на Елиаким”**, **“Портите на Правдата”** и **“Тайните на Царството”**, тъй щото ако тези книги са заредени с Божията Съдба, то тя непременно да намери сърцата, чрез които да се реализира. Това иде да ни насърчи, че промяната вече чука на вратите ни, а Божието Време няма никак да закъснее. Пиша с голямо вълнение за всичко това, понеже от Духа зная, че моите верни приятели многократно са принасяли молитвите

си за успех на служение "Мория" и за въздигане на слугата Господен. Но както е вярно, че смирението предшества Славата, така е абсолютно сигурно, че никой не може да се издигне към върха, ако не е стигнал до дъното. А днес аз наистина съм на най-дълбокото дъно, поради преголямата тежест на откровенията, които Исус даде на сърцето ми.

От това възникват някои въпроси, а именно:

Какво ще се случи, когато Божият пророк започне да се издига нагоре от дъното? Какво ще стане не просто с мен, но с всички искрени Божии чеда, чиято вярност беше съществена причина служение "Мория" да превъзмогне над дяволската съпротива? Не казва ли на всички ни Апостол Павел в посланието си:

"Затова възлюбени мои братя, бъдете твърди, непоколебими, и преизобилвайте всякога в Господното Дело, понеже знаете, че в Господа трудът ви не е празен..."¹

Какво значи, че в Господа трудът ни не е празен? Празен не е ли обратното на пълен? И ако в Божието Дело ние не сме останали празни, но сме го напълнили със смисъла на всичките си усилия, то няма ли сетнината ни да бъде благословение, което да не можем да понесем, и тежина на Слава, която напълно да подобава на съдове, отделени за Свята Божия употреба?

Истината е, че Исус подложи всички ни на Неговите изпитания, за да ни намери проверени и одобрени. Защото в огъня на Неговото страдание непременно изгарят всички човешки намерения и проекти, за да остане само Неговото Намерение и да се осъществи само Неговият Проект. А трябва ли тук да привеждам хилядите доказателства, които се натрупаха през годините на Господното отсяване? Трябва ли да напомням на благоразумните, че бяха времена, когато от големите областни градове на България с нас общуваха от сто до триста човека, тъй щото само за изпращането на една нова книга на служение "Мория" отиваха като пощенски такси минимум три средни заплати? Къде изчезнаха отпосле тези хора? Къде се стопи това голямо число от последователи? Не се ли сбъдна в живота на Господния слуга същото, което беше белег за Живота на Исус?

¹ (1 Коринтяни 15:58)

Не следваха ли Спасителя многохилядни множества, когато всеки от хилядите търсеше личната си полза – един да изцели болестта си, друг – да се избави от недъга си, трети – да напълни стомаха си с хляб и риба, четвърти – да задоволи любопитството на очите си. Но дойде миг, когато всички се разбягаха от Исус, защото Той им посочи Кръста, който трябва сами да понесат. Дойде миг, когато земните буболечки се уплашиха, защото трябваше да последват Небесен диамант, от Който няма никакъв келепир за земята, понеже Светлината Му дразни и довежда до ярост тъмния княз на света и световните владетели на мрака.

И какво излезе в крайна сметка със служение "Мория" в настоящото време? В градове, от които имахме стотици приятели, останаха двама-трима, които устояха с Божия слуга през всичките Кръгове на Божието Свято Присъствие. Останалите предатели и отстъпници решиха в сърцата си, че им е по-добре във видими църкви с търговия и лицемерие, отколкото в невидима църква на Благодат и Светлина, където всеки ден е битка с дявола, и страшна болка от религиозно-демонични отмъщения. И ако мнозинството от християните видимо промени отношението си към Божия пророк, то промени ли се Господ, Който го употребяваше? Реши ли Исус да намрази слугата Си, както ме намразиха пасторите на заплата и трудов договор? Намисли ли Спасителят да се поругае с жертвата ми, както с нея се поругаха човеците, които пиха без пари Вода и Вино, и ядоха даром Хляб, Масло и Сол?

Аз знаей, че за тях делото на Стефан Главчев се стопи като лански сняг, и избледня като суетна гледка, която не си заслужава мястото в мозъка, та да се помни. Понеже колко други дела и гледки ги изпълниха с възторг и радост? Колко конференции и съживления преживяха моите предатели и ненавистници? Колко много американски клоуни повдигаха самочувствието им в разиграваните циркове на великата блудница? Колко категорично им шепнеха духовете на заблудата, че тоя Стефан Главчев е фалшив пророк и мътен извор, понеже ако беше истински, то отдавна да беше въздигнат и наложен от Бога по целия свят? А никой от заблудените не помисли, че за свят, който лежи в лукавия, дяволът мигновено въздига и обогатява само фалшивите, за да измами с тях човечеството. Никой не

взе на предвид истинните и правдиви думи на Исус, че дърветата се познават не по короните, а по плодовете. И като тръгнаха да берат **“грозде от тръни”** и **“смокини от репей”** мнозинствата ясно показаха на какъв бог искат да правят поклоните си, и на какви посланици искат да отдават възхищението си. Всъщност – мнозинствата си избраха широката порта на най-малкото духовно съпротивление, и пространния път, който води в погибел, тъй щото аз наистина съм свободен от кръвта им, и развързан от беззаконията им.

Било, че утре би настъпил мигът на Грабването, аз зная, че ще се явя пред моя Спасител с чиста съвест – понеже не утаих думите Му нито от злите, нито от добрите. И Той няма да вдигне против мен ръка на укор или да изрече с устните Си присъда против слугата Си, понеже не съм могъл да обърна рода на беззаконните, нито да доведе до покаяние коравовратните.

И как да бих го сторил, когато слепите и безпътни множества уповават на слепите си водачи? Как да биха повярвали, че са слепи, когато от събрание на събрание, и от конференция на конференция шумно заявяват, че виждат? И какво виждате, слепи овце? Или докъде сте способни да виждате, слепи водачи? От Алфата до Омегата ли? Или от Началото до Края? От Битие до Откровение или от грехопадението до Страшния Съд? Не виждате ли само от дипломите до банковите си сметки, и от луксозните си апартаменти до скъпите си презокеански екскурзии? Не е ли виждането на овцете ви само до гостуването на поредния фрашкан от долари шоумен, който с бутилка “Кока Кола” смазва гласа си за едно шумно и гърлено “Джиизъъс!” Не е ли виждането ви само до една нова и лъскава сграда, която напълно да ви докаже пред света като лидери на просперитета?

Отново ти заявявам, братко мой, че съм развързан от беззаконията на отстъпилите от Завета църкви, и свободен от кръвта им. Понеже ако една църква разпознава в шоумена и търговеца Божии помазаници, а плюе върху жертвен Христов юнец с всичката злоба на собствената си непокаяност, то такава религиозно женище живо е умряло, и отдавна е било посочено за мерзостта на запустението си. И не за такива неблагочестиви и блудни общества Господ е наложил огромния товар върху плещите на пророка Си, но за другите, които в Дух и Истина се явиха като Звани, Избрани и Верни.

Именно за тях ще бъдат страниците на тази пророческа книга, понеже Сам Господ ще ги нарече поколението **“Цафнат-панеах”**, което ще подейства за последното Свято Спасение на света преди мига на Грабването и Деня на Господното Пришествие. Людете, които ще преминат през Портите на Йосиф и Манасий, за да бъдат истинно потвърдени от Духа Господен като чеда, превъзходни между братята си.

Отдавам цялата Слава за тази книга:

На Господ, Който е силен да опази!

На Господ, Който е силен да прибави!

На Господ, Който е силен да въздига!

Амин и Амин!

1. ПЪТЯТ ДО ЯМАТА И ЕГИПЕТСКАТА ТЪМНИЦА

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

От многото книги, които бихме прочели в живота си на вяра, аз зная, че една Книга винаги ще стои като слънце над всички останали, понеже ги осветлява с лъчите си и ражда с Духа Си. Тази книга е Библията, Свещеното Писание, преминало през вековете и хилядолетията, за да бъде светилник на нозете ни и виделина на пътеката ни. Колкото и вдъхновени книги да бихме прочели – били те споделеното от пророк или проповедник, то всички те ще имат за извор книгите на Стария или Новия Завет.

Пиша ти всичко това не защото не го знаеш, а за да мотивирам духовно размишленията, които ще последват по-надолу в тази пророческа книга.

Едно от нещата, които сме свикнали да приемаме безусловно, е фактът, че водените от един дух се съгласяват помежду си и така образуват общества, били те малки или големи. И в тези общества непременно възникват отношения и събития, които водят до промяна на статуквото за отделните им членове. Така се стига до задължителния обществен договор, по силата на който един от многото ще стане водач, а другите ще се оставят да бъдат водени. В това не би имало нищо неправилно, ако водачът е посочен, помазан и отделен от Бога за сериозната отговорност, която поема пред обществото, което му гласува доверието си. И ето тук, в тази ниша на разсъждение, идва първият важен момент, за който искам да ти говоря, имайки за пръв и последен авторитет Духа на Божието Слово, както и самото Свещено Писание. Защото в цялата Библия ти ще забележиш, че Бог никъде и никога не се впечатлява от общества, нито залага на множества от хора като цяло.

Нищо подобно! Бог се впечатлява от личности, сиреч, от отделени човеци, на които дава Личното Си водителство и покрива със Собственото Си благоволение. Тази е причината в книгите на Свещеното Писание ти да четеш за примера на личности, а не толкова за живота на общества. Следващият много важен момент е този, че винаги между личността, отделена от Бога, и обществото, от което тя е отделена, настъпва конфликт. Той е неизбежен, понеже винаги се основава на невъзможността на

обществото да си обясни Божия Суверенитет, сиреч, Личното Право на Бог към едни да показва Милост и Благодост, а към други да се обхожда като Изпитател. Сам можеш да доразвиеш вярната мисъл, че отделеният от Бога човек непременно ще срещне съпротивата и негативното отношение на тези, отсред които е отделен. Понеже в самото общество хората са решили да се придържат към едно привидно равенство, което ги уеднаквява, за да се изгубят различията между тях. И когато отделеният се появи от някъде и стане твърде много различен, то такъв вече става неудобен за общото статукво, без значение, че изборът му е бил от Бога.

В това отношение първият значим пример за Божий избраник, който предизвика негативното отношение на онези, отсред които е бил избран, е древният Йосиф. Той беше посочен от Бога, понеже беше предузнат от Него с велика съдба. Той беше любимият син на Израил, на когото баща му беше подарил шарена дрешка, която го отличаваше от братята му. Той беше невинният и доверчив юноша, който съвсем искрено и спонтанно разкри на братята си сънищата, дадени му от Всевишния Бог. Сънища, които категорично го поставяха като избран и посочен да има неизмеримо по-велика съдба от всичките съдби на останалите. Сам можеш да се досетиш, че когато най-малкият брат покаже категоричните доказателства за Божия Избор върху себе си на своите братя, то той непременно ще предизвика голямо раздражение и завист. Затова Словото категорично потвърждава реакцията на Йосифовите братя:

“Ти цар ли ще станеш над нас? или господар ще ни станеш? И намразиха го още повече, поради сънищата му и поради думите му...”²

И както е вярно, че грешните помисли непременно покълват и се развиват до кълнове на зли растения и още по-зли плодове, така също е вярно, че Божият Избор върху Йосиф доведе братята му до страшното намерение да убият **“съновидеца”**, понеже никак не можеха да го понасят. И само в един от тях, Рувим, подежда ужилената съвест, та да притъпи острието на омразата им, за да не убиват Йосиф, но да го хвърлят в яма, а баща си Яков да излъжат, че лют звяр е разкъсал невръстния му син.

² (Битие 37:8)

Аз няма да ти разказвам дословно библейската история, която многократно си прочитал в "Битие", но сега непременно искам да ти явя духовните паралели на случката с Йосиф, пренесени до днешните последни времена. Защото както в древността, така и днес има гордост, която убива, завист, която съсипва, и коварство, което е готово да излее реки от змийска отрова. Понеже от далечните изминали времена, та и до днес, Божият Избор се презира в обществата, а дяволският избор всячески се одобрява.

Виждаш ли, братко мой, човек не е господар на съдбата си, за да ѝ казва каква да бъде, или да ѝ заповядва как тя да му се случи. Защото на всички ни се случва само това, което Бог е видял и предугадал за живота ни. И не ние ще изненадаме Всевишния със съдбите си, но Той ще ни изненада. Не ние ще Му казваме какво да прави, но Той ще ни каже какво да правим. Не ние ще диктуваме на Реките на Неговото Време, но те ще ни носят по теченията си, за да изживеем живота си според Неговото Предугадание. Разбираш ли тогава, че най-угодното, което ние можем да сторим, е да отдадем Слава на Бога за всеки Негов Избор, който касае Неговото Намерение, свързано с Неговия Проект? Но отдават ли човеците Славата на Бога, когато не те, а някой друг е предмет на божественото Му решение? Смиряват ли сърцата си, когато Той реши да ги изобличи, че се крият зад удобната анонимност на обществото, а не искат да признаят, че всичко Свято, достойно и благотворно е дошло на този свят чрез личности?

Ако сред Израилевите патриарси личността беше Йосиф, то не дойде ли след него избраният Моисей? След Моисей не дойде ли Исус Навин? След Исус Навин не дойдоха ли съдиите? След съдиите не дойдоха ли царете?

Не избра ли Отец слугата Си Давид досущ като Йосиф, понеже благоволениято Му почиваше над най-малкия от синовете на Есей? Сред царете не се ли явиха служенията на пророците – на Исая, Еремия, Езекиил, Даниил, Амос и Осия, Софоний, Захарий и Малахия?

Колко прекрасни и чудни съдове на Божия Избор!

А щеше ли без тях Библията да бъде написана и да съществува в този вид, в който ние днес я четем?

Разбира се, че не! Но ето, че хилядолетия по-късно обществата отново и отново се препъват в Божия Избор. И не просто се препъват, но в умовете им Бог се е превърнал в Личност, Която няма право на Лична Воля и Собствен Суверенитет. Защото мнозина са зачеркнали Божия Суверенитет и на негово място са поставили човешките си правила и религиозни доктрини, църковния си кариеризъм и суетно дипломиране. И в зависимост от религията, на която принадлежат, едни ще станат попове, други абати, трети пастори, четвърти – магистри и доктори. И всяка от тези религиозни буболечки ще тръби наляво и надясно, че е единствена и неповторима, понеже се е възкачила не по стълбата на Ветил, а по стъпалата на религиозния християнски кариеризъм...

Ама че гнусно и противно статукво! Да гледаш как някой със зъби и нокти драпа в църковната йерархия, а след това невъзмутимо седи на трона си и произвежда укази и решения, като се разпорежда с първенствуване над човешките съдби. Можеш съвсем истинно да изповядаш, че в този модел не действа Бог, и той никога не е бил заимстван от Престола на Благодатта, нито вдъхновяван от Святия Дух.

Какво обаче се случва, когато дори и в това време на умножено беззаконие Бог реши да упражни Избора на Своя Суверенитет? Какво се случва, когато Исус реши да посочи и издигне слуга, който не се е гримирал с теология в американските академии на Езавел, нито се е дипломирал като Корейски вълк, та да насилства над Господните стада? Какво, най-вече, се случва, когато Божий помазаник откаже да признае върховенството на Вавилонското пазарище, и обяви война на живот и смърт против търговците в Храма? Ще го търпят ли обществата, просмукани от пръст и червеи? Ще го приемат ли религиозните кочини, които дяволът е сътворил по свой образ и подобие? Ще му ръкопляскат ли църковните лидери, чиито ръце са пълни с подкупи, и чиито сърца преливат от нечестие? Ще му се възрадат ли теолозите, които мътят ехиднини яйца, а пред обществата са същински варосани гробници? Ще го аплодират ли човеците с промити мозъци, които Вавилон е научил да аминосват всяко второ изречение на платения си наемник, и да алелуїстват всеки костюмиран шоумен, дошъл с голямата реклама за поредното тридневно съживление?

Не, братко мой! Божият избраник ще се насити на всички злини, които са претърпели и преживели всички Божии избраници преди него. В живота му непременно ще се струпат като яростен вихър всичката възможна човешко-демонична завист, ярост и коварство. А знаеш ли кой ще е най-библейският белег за тоталното отхвърляне на Божия избраник?

Запомни, че този белег е ямата на Йосиф!

Веднъж последвал Божия Избор в живота си, Господният слуга непременно ще попадне в тази яма. Не за да умре или от чрезмерна скръб да погуби призванието и избирането си, но за да бъде утвърден в скръбта, и да заблести още повече поради неотменимостта на Божието посочване.

Ето такава яма дойде в живота ми за Исус!

И аз не съжалявам, че бях бутнат в нея от църковните пастори и злите им общества. Не съжалявам, че името ми беше покрито от позор, и делото ми от всякакви хули и лъжи. Защото всичко, което успяха да постигнат ненавистниците ми, беше това, че многократно увеличиха Ревността Исус Христова в живота ми.

Било, че когато си в ямата, няма духовни, на които да се опреш, понеже отвсякъде те заобикаля пръст, пак по Божието провидение се намериха човеци – с Дух от Духа Господен, които ми дариха верността, щедростта и любовта си. Било, че в тази същата яма трябваше да преживея месеци и години на твърде страшно угнетение, пак поради Вярността Божия не бях оставен на произвола на съдбата, но намерих съмишленици и последователи, с които да продължа по твърде трънливото си поприще. Било, че завистта и злобата бяха като прелели реки против сърцето ми, пак Исус, Който е Верен и Истинен, направи мост над черните реки, по който да премина, за да вървя в призванието си. И това, ако не е чудо, то не знам какво друго бих нарекъл чудо.

Но сега нека да отида още по-нататък. Защото някога за Йосиф нещата не приключиха в ямата. Той беше продаден от мадиамски търговци като роб в Египет, тъй щото попадна в дома на Петефрий, придворен на Фараона и началник на телохранителите. И в дома на този шеф на египетската полиция Йосиф беше забелязан и пожелан от Петефриевата

жена. А в сгоден момент тя съблазнително вкопчи ръцете си в дрехата на Божия избраник с едно единствено намерение:

“Легни с мен!” ³

Ако да бих решил, че това е просто едно желание за сексуално задоволяване в една разгонена египтянка, то тогава никак нямаше да уловя Духа на Божието Слово, и да прехвърля изпитанието на Йосиф в днешните последни времена. Но аз непременно ще уловя Духа на Божието Слово и ще продължа размишленията, слушайки Него. Защото, просветен и изпълнен от Бога, Йосиф със сигурност е знаел колко страшни биха били последствията от това да склони на съблазняващия призив. В крайна сметка – обръщайки поглед назад – той е помнел, че именно исмаиляни го продадоха като роб в Египет. (Вж “Битие 39:1”) А Исмаил се роди от неблагоприятното на Авраам да лежи с египтянката Агар...

Нов Исмаил ли да зачене Йосиф, или да опази благочестието си? Не е ли баща му, Израил, син на Исаак, върху когото пребъдва Божието благоволение? И не затова ли Йосиф бързо се дръпна и побягна от съблазнителката, а дрехата му остана в ръцете ѝ? И ако в Святия Дух на Отца и Сина ние днес сме Авраамово потомство, то да позволим ли на жената на Петефрий да ни съблазни, когато имаме примера на Йосиф, който се възпротиви на съблазънта ѝ? Но колцина от нас имат погледа на Святия Дух, за да осмислят и открият този едничък призив на разгонената египтянка:

“Легни с мен!” ⁴

Колцина имат благочестието на Йосиф, за да отидат в края на посланието, което ни остави Апостол Йоан и там да прочетат твърде истинните думи на Христовия слуга:

“Знаем, че всеки роден от Бога не съгрешава; но оня, който се е родил от Бога, пази себе си, и лукавият не се докосва до него. Знаем, че ние сме от Бога; и целият свят лежи в лукавия...” ⁵

Целият свят лежи в лукавия, братко мой! И аз не искам никой от прочитащите тази книга да е толкова сляп и приземен, щото да не открие,

³ (Битие 39:7)

⁴ (Битие 39:7)

⁵ (1 Иоаново 5:18-19)

че в Духа на Божието Слово Петефриевата жена е самия свят, който лежи в лукавия. Светът си лежи със змията открай време. И единственото желание на света е именно това:

Както той лежи в дявола, така с него да легнат и всички църкви, които още не са легнали!

“Легни с мен!” – ще ти каже светът чрез сергиите на църковните търговци, а след това ще добави:

“Аз се любя с княза на света чрез семето на търговията! Пусни това семе в сърцето си, за да бъдеш оплоден от знаменития ми любовник! Защото той въздига всички търговци по земята и ги прави най-велики на времето им!”

“Легни с мен!” – ще ти каже светът чрез дипломите на църковните теолози, а след това ще добави:

“Аз се любя с княза на света и чрез семето на образованието! Пусни го в сърцето си, за да бъдеш оплоден от знаменития ми любовник! Защото той въздига правдата на всички фарисеи и книжници по земята и ги прави на почит сред всичките църкви!”

“Легни с мен!” – ще ти каже светът чрез короните и тронове на църковните лидери, а след това ще добави:

“Аз се любя с княза на света и чрез семето на кариеризма и възхода по йерархията! Пусни това семе в сърцето си, за да бъдеш оплоден от знаменития ми любовник! Защото всички, които се гнусят да слугуват, но копнеят да царуват, той превръща в царе и царедворци по цялата земя, като им дава дял, който никой друг не може да им даде!”

“Легни с мен!” – ще ти каже светът чрез всичките светски модели на църковно сдружаване, били те конференции, конгреси и семинари, а след това ще добави:

“Аз се любя с княза на света чрез семето на политиката и религиозния контрол! Пусни това семе в сърцето си, за да бъдеш оплоден от знаменития ми любовник! Защото всички, които искат да контролират, той превръща в делегати, политици и управници! За да им даде лостове за управление и контрол, без които никой не може да управлява и контролира!”

Нека спра със светско-демоничните оферти дотук. Защото могъл бих още да ги разширя, но не в това е прицелът на размишленията ми. Той е друг, а именно:

Какво ще се случи с онзи Божий слуга, пълен с Духа на Йосиф, който предпочита благочестието на Духа пред съблазните на Сатана? Ще го остави ли князът на света да живее необезпокояван? Ще допусне ли дяволът някой благочестив да бъде трън в очите му?

Нищо подобно! Както египтянката безсрамно излъга и хвърли укор върху мъжа си Петефрий, че е довел Йосиф в дома им, за да ѝ се поругае, така и днешните поклонници на Сатана ще потърсят и намерят всякакъв повод против благочестието, та да отмъстят на онзи, който го притежава и пази. Така ни е предупредил и Апостол Павел, който в посланието си към Тимотей записа:

“А ти си последвал моето учение, поведение, прицелна точка, вярата ми, дълготърпението, любовта, твърдостта, гоненията, страданията; какви неща ме сполетяха в Антиохия, в Икония, в Листра; какви гонения издържах; и от всички тях ме избави Господ. Но и всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Исуса, ще бъдат гонени. А нечестиви човеци и измамници ще се влошават повече и повече, като мамят и бъдат мамени...”⁶

Не е ли страшно да се оставиш да бъдеш мамен и сам да започнеш да мамиш, за да си осигуриш едно привидно спокойствие сред църквите, покварени от светския дух? Не е ли страшно да виждаш как Божията Благодат се обръща в похотливост, а на устата ти да тежи един голям и тежък катинар от лицемерие, тъй щото да не смееш да гъкнеш против църковните търговци, политици и престъпници? Не знаеш ли, че един ден Съдията в Страшния Си Съд ще зададе лично най-страшния въпрос към всеки от Божиите отстъпници:

“Ти защо повторно Ме прободе и разпна в сърцето си?”

Как ще Му отговорят днешните ухилени църковни бизнесмени? Ще намерят ли стих от Библията, с който да защитят проклетата си църковна търговия? Как ще се оправдаят пред прострениа Му жезъл земните

⁶ (2 Тимотея 3:10-13)

религиозни царе, чиято единствена страст е била да богатееят, първенствуват и съблазняват? Какви думи в своя защита ще намерят потомците на Юда Искаротски, които, подобно на вдъхновителя си, са натъпкали в кесиите си много повече от тридесет сребърника? Няма ли тогава египетската тъмница да се окаже многократно по-предпочитана, отколкото да живееш в мир с дявола? Кой е онзи Свят и смирен Божий слуга, който би направил компромис със светлата си дреха, та да я предостави на молците на падналия княз, тъй щото в Деня на Сватбената Вечеря на Агнето да се яви на Сватбата с огромни дупки от беззакония в душата си, и с червеи в сърцето си, които са стояли скрити в измамата на своите лукавства? Не намираха ли Божиите слуги именно ями и тъмници в живота си, когато ставаха трън в очите на Сатана? Не бяха ли Еремия и Даниил в ямата? Не беше ли Йоан Кръстител в тъмницата? Не намериха ли същата тъмница Христовите Апостоли?

Но как стои въпросът с тъмницата днес? Защо тя е табу в църквите? Защо се превъзнасят и кикотят хиляди по хиляди, когато трябваше да паднат по лице и да плачат горко поради греховете на наставниците си? Не затова ли, понеже при тях плътският човек е пораснал твърде високо за сметка на духовния?

Но ето това – да претърпиш тъмницата – ще рече да покажеш на Господ от какво си направен. Защото аз и до ден днешен оставам хвърлен в тъмницата и все още не е дошъл денят, в който да изляза от нея. Но за тази моя тъмница вече има не една, но стотици причини, понеже аз съдбоносно съм станал част от духовната война, а в тази война уволнение няма. И ако ти се върнеш назад през годините, непременно ще си спомниш една точно определена книга – **“Идете си от Мене, вие проклети!”**. В последното видение от тази книга Господ ми показва тъмницата, в която се намирам. Не просто тъмницата, но и духът, който възпира човеците отвън, за да не намерят общение с Божия пророк. И ако някой би решил да се наскърби поради злостраданието ми или горчиво да ме оплаква, то на такъв ще кажа, че тъмницата, в която се намирам, е възможно най-точното място, от което Бог въздига слугите Си нагоре. Тъй щото не аз съм за оплакване в моята тъмница, но онези, които са седнали на тронове, които

не им подобават, и са взели в ръцете си власт, която Бог не им е давал. Защото когато си на дъното единственият възможен изход е нагоре – колкото и да се забави или да се отлага във времето. Но за онези религиозни величия, които сега царуват на върха, ще дойдат дни и години на тотално сгромолясване. И те никак няма да са готови за среща с дъното, нито ще остане дух в сърцата им, та да преживеят страшното си падение. А именно на това дъно и в тази тъмница Господ отново проговори на сърцето ми, за да ми даде дълбоките Си откровения за поколението Йосиф, което ще бъде последният **“Цафнат-панеах”** на земята.

Ето думите, които Исус проговори на сърцето ми:

“Слуго Мой! Товарът върху плещите ти достигна предела, който можеш да носиш. Затова изцяло се закрепи в Моя Мир и изпълни сърцето си с предстоящия триумф, когато те направя да влезеш в Радостта на Господаря си. Защото никое страдание на кой Божий човек в тъмница не е било напразно, но се е превръщало в Сила за Спасение и Изкупление на човешки души. И всеки път, когато някой някъде изпълва сърцето си с Моите послания от книгите, които ти дадох, дяволът идва да се поругава с теб и яростно да насилва над душата ти. Но понеже Аз зная от какво си направен, и познавам чудесно духа ти, ти казвам, че непременно ще издържиш. И както казах на Моите в предпоследното видение от книгата за Ветил, така отново ще ти потвърдя, че ще напуснеш тъмницата, понеже тя е само до едно определено време. Защото не друг, но видението за живота ти ще те изиска пред Бога и Отца, за да продължиш и довършиш призванието си. А в това видение има едно последно Спасение на света, една последна могъща вълна на Божия Пророчески Дух, която ще обиколи земята.

Помисли тогава и Ми кажи:

Коя е причината сегашното ти злострадание за Мен да превишава многократно гонението, което имаше заради твоя Господ в първите години на слугуването ти?”

“О, Исусе! В първите години аз Ти слугувах в първия от кръговете на Божието Присъствие, който е Кръгът на Водата! Там ме загръщаше

Божията Милост, а самата Вода ме скриваше от всички възможни удари и отмъщения на дявола! Но през годините Ти ме направи да премина през всички Кръгове, и накрая да остана в Кръга на Солта, който е Кръг на Жертвите Господни, които се осоляват с огън. А където има Огън, там Вода няма. И самата Сол не би могла да се съедини с Водата, понеже тогава Водата ще изгуби сладостта си, а пък Солта ще обезсолее. А Ти ясно Си предупредил слугите Си с думите:

“Блажени сте, когато ви хулят и ви гонят, и говорят против вас лъжливо, всякакво зло заради Мене; радвайте се и веселете се, защото голяма е наградата ви на небесата, понеже така гониха пророците, които бяха преди вас. Вие сте солта на земята. Но ако солта обезсолее, с какво ще се осоли? Тя вече за нищо не струва, освен да се изхвърли вън и да се тъпче от хората...”⁷

Цитираните от мен стихове накараха Исус да се усмихне и отново да ми проговори, казвайки:

“Ти непременно си разбрал колко голямо е разстоянието от Божията Милост до Божията Воля. Защото в Милостта Си Отец Ми ви приема каквито сте, а във Волята Си Той ви иска такива, каквито трябва да бъдете. Тъй щото в Кръга на Водата има очистване, умиване и покаяние, но в Кръга на Солта има иждивяване, прескърбие и разпятие. И както сам правилно забеляза – Водата и Солта не могат да се съединят. Понеже Водата, приела Сол, ще стане като морската вода, а тогава трудно биха я отделили от духа на света. А Солта, разтворена във Вода, вече не може да свидетелства за Огъня на Жертвата. И за да стане всичко това още по-ясно за Моите братя и сестри, нека Аз да ти задам още един въпрос, на който да Ми отговориш, а именно:

Какво би се случило с теб и съдбата ти, ако Господ твоят Бог беше решил да те благослови за всяка от книгите, които написа, според действителната им тежест и значение в Святия Дух? Или какво би станало с живота ти, ако Аз бях решил да притуря към

⁷ (Матей 5:11-13)

духовната ценност на пророческите книги и тяхната равностепенност в земни благословения?”

“О, Исусе! Тогава със сигурност аз бих бил най-богатият човек на света, защото Ти Си ме дарил с всичките съкровища на Сион! Но тогава жертвата ми за Царството би изгубила всичкия си смисъл, понеже Солта би се обезсолила поради водите на голямото земно благословение! А Божият слуга не може хем да бъде Жертва, хем да бъде и благословен! Понеже самият смисъл на Жертвата е в отказа от земното благословение, за да се умножи Небесното. Ти Самият Си ни посочил пътя към Кръга на Солта, като Си ни заповядал:

“Недейте си събира съкровища на земята, гдето молец и ръжда ги изяжда, и гдето крадци подкопават и крадат. Но събирайте си съкровища на небето, гдето молец и ръжда не ги изяжда, и гдето крадци не подкопават нито крадат; защото гдето е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти...”⁸

Тъй щото, в съгласие с думите Ти, аз не виждам никаква възможност Водата и Солта да съществуват заедно и в близост. Те трябва да бъдат разделени, за да съхранят спасителната си Сила...”

В отговор на думите ми Исус погали с ръка главата ми, а след това със съкровен Глас ми проговори, като казваше:

“Ето, че стигна с думите си до границата на Цафнат-панеах. Граница, за която в минали години Аз никога не ти говорих, нито просветих сърцето ти относно нея, защото не беше извървял пътя, нито платил цената за подобно откровение. Затова като начало нека да ти припомня едни Мои думи, които казах на учениците Си. Спомни си тези думи от Евангелието Ми. Защото някога Аз им казах:

“Колко мъчно ще влязат в Божието царство, ония които имат богатство! Защото по-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство...”⁹

И на тези Мои думи неколцина реагираха, отговаряйки:

⁸ (Матей 6:19-21)

⁹ (Лука 18:24-25)

“Тогава кой може да се спаси?” ¹⁰

А Аз им засвидетелствах думите:

“Невъзможното за човеците за Бога е възможно...” ¹¹

Кое е невъзможното за човеците, Стефане? Не е ли това – да съединят Водата и Солта, тъй щото Водата да не се осоли, а Солта да не обезсолее? И ако за Моя Отец всичко е възможно, то няма ли именно в живота на Йосиф да е запечатана тайната на Божиата възможност? Не беше ли някога Йосиф в Египетската тъмница, както си и ти днес? И не изведе ли Отец превъзходния Си слуга от дъното на тъмницата до златния трон на Фараон? Не направи ли Отец от Йосиф най-благословеният мъж в древността? А как Йосиф съумя да задържи в сърцето си огромните води на Божиите благословения със солта на собствената си жертвоготовност? Как устоя да владее над Авадон, над Мамон, над железарската пещ на Египет, и дори над самия дявол и Сатана? Как не натегна в сърцето му блясъкът на златната Фараонова огърлица, и властта на египетския пръстен върху показалеца на ръката му?

Ето - всичко това, слуго Мой, е невъзможно за човеците, но възможно за Моя Бог и Отец! Затова сега Аз непременно ще те въздигна до Божието Светилище и ще те въведе в Светилището на Всемогъщия! За да чуеш думите на Отческото благоволение, с което Небесният Бог те помазва и посочва за настойник на най-святата от Тайните на Неговия Суверенитет – Тайната Цафнат-панеах, която пречудно съединява Водата и Солта, тъй щото Водата да отговаря на Силата на Солта, а Солта – на Силата на Водата...”

След тези твърде Святи и съкровени за сърцето ми думи, Господ ме въздигна нагоре, към Хълма Сион, за да въведе сърцето ми в разпечатването на най-утаената от Тайните на Божия Суверенитет. Амин и Амин!

¹⁰ (Лука 18:26)

¹¹ (Лука 18:27)

2. ВИДЕНИЕТО С ТАЙНАТА ЦАФНАТ-ПАНЕАХ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Като зная през какви изпитания и трудности ме преведе моят Господ, за да стигна до привилегията да пиша книга за Цафнат-панеах, аз искам тук да подходя с необходимото благоразумие и смирение. Сериозно ще сбъркат всички, които решат в сърцата си, че само с прочитането на тази книга Господ непременно ще ги въздигне на света, както някога стори с Йосиф. Защото Неговият избраник плати цена, за да получи сетнината си, както и някои от нас ще платят същата цена. Не всички от нас, но само някои от нас. Ти вече прочете предишната глава и разбра, че в живота на Йосиф имаше една яма и една тъмница. Но освен ямата и тъмницата, синът на Израил имаше и Господните видения за живота си, дадени му във вид на сънища. Тъй щото отново стигаме до Божия Суверенитет и Личната Воля на Отец да избира човеци според Собственото Си намерение. А в Божия Призив има ненарушим принцип, с който всички трябва да се съобразим. Това е принципът, че смирението предшества Славата, и пътят до върха винаги преминава през дъното. Пиша ти за това не като книжник, който е накълвал един куп цитати от учебници по теология, но като потвърден от Святия Дух свидетел, на когото Исус е дал да бъде съучастник в Неговите изпитания, и да премине по Неговия Път. Затова си спомни пророческата книга за **“Цената на духовното издигане”**, защото точно тук тя се вписва по най-категоричен начин.

Аз съм прекомерно потресен до какви чудовищни измерения е стигнала заблудата в човешкото съзнание. Не просто в умовете на езичниците, но в умовете на тези, които имат претенции, че са станали просветени и помазани от Святия Дух, за да утвърдят живота си в Божията Воля. Защото днес всички църкви с удоволствие биха се накичили с надписа **“Цафнат-панеах”**, за да демонстрират колко голямо “спасение на света” извършва чрез тях Господ Исус Христос. Но ти, братко мой, помисли за онази душа, която за първи път влиза в църковно събрание, и от амвона вече я лъхва не братолюбието и смирението, а гордостта и просперитетът на църковния лидер. Едва натопил нозете си в Кръга на Водата, и призован на покаяние

чрез отричане от греховете му, новоповярвалият трябва да приеме, че е стигнал не просто до Престола на Благодатта, но вече му предстои голямата и така жадувана Слава, обещана от Библията. Излъган от модерните лъжеучения за размяната, които убиват Силата на Христовия Пример и Светлината на Кръста, младенецът тръгва в един фалшив и измамлив път, който му обещава всичко, което Христос не е бил на земята.

“Ти ще бъдеш цар, защото Исус плати за теб, като стана слуга!” – крещи проповедникът на царуването.

“Ти ще бъдеш милионер и успешен бизнесмен, защото Исус плати за теб, като стана бедняк!” – крещи проповедникът на просперитета.

“Вземи сега от Кръста всичко, за което Той е платил! Дай Му раните си и вземи изцелението! Дай Му поражението си и вземи победата! Дай Му мизерията си и вземи благословенията!” – ето тази изтъркана от въртене плоча се върти на големият тщеславен грамофон през последните петдесет години на света. Но със слушането на тази плоча мнозина не разбраха, че станаха дословни изпълнители на стиховете от посланието на Апостол Павел, които гласят:

“Защото, като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха; но извратиха се чрез своите мъдрувания, и несмисленото им сърце се помрачи. Като се представяха за мъдри, те глупееха, и славата на нетленния Бог размениха срещу подобие на образ на смъртен човек, на птици, на четвероноги и на гадина...”¹²

Виждаш ли как Христовият Апостол ни предупреждава, че мнозина ще търсят размяна? **“Славата на нетленния Бог размениха...”** - казва Господният слуга. Но ето затова дойде миг, когато на Разпнатия Господ се гледаше като на печеливша формула за размяна. А тази формула измами сърцата човешки, тъй щото не на думи, но на пример и дело да заявят на Исус:

“Не искай от нас да си носим кръста и да се отречем от себе си, за да Те последваме, защото в това изискване липсва размяната, за която са ни проповядвали нашите лидери! Защото Ти стана Разпнат за нас, но не за да се разпнем ние за Теб, а направо да се намерим възкръснали и грабнати на

¹² (Римляни 1:21-23)

Сватбата! Не искай от нас да си събираме съкровища на Небето, защото те много ни трябва тук, на земята! Защото Ти стана сиромаш, за да се обогатим ние на земята поради Твоята сиромашия! Никак не искай от нас да слугуваме на братята си, защото това не е доктринално! Какво царско свещенство ще сме ние, ако трябва да стоим по-ниски от всичките човеци, за да се унижаваме? Направи ни да царуваме, Господи! Защото Ти стана слуга, за да бъдем ние царе на земята! Никак не искай от нас да се изпълваме с Образа, Който някога Си имал долу! Защото Ти плати на Кръста, за да имаме ние днес Образа, Който имаш горе! Искаме от Тебе само размяната, и нищо друго, освен размяната!”

Абсолютно съблазнителен, но и твърде евтин беше този прочит на Евангелието от всичките вавилонски безумци. Защото Образът на Исус, който е горе, е във властта на нетлението. Там Той е Царят и Седящият отдясно на Силата! А на тленното на земята не подобава да съизволява с нетленното на Небето, нито да иска изравняване с него. Понеже е писано:

“А това казвам, братя, че плът и кръв не могат да наследят Божието царство, нито тленното наследява нетленното...”¹³

Защо тогава тленното поиска Славата на нетленното? Защо тленното поиска царуването на нетленното? Защо тленното поиска размяната при Кръста, а не пожела доброволно да се прободете за Исус и да приеме гвоздеите в себе си, та да се уподоби в един Образ с Божия Агнец? Апостол Павел ни казва, че плътските сториха това, понеже се **“извратиха в мъдруванията си”** и **“Славата на нетления Бог размениха за подобие на образ на смъртен човек”**.

А каква беше Славата на нетления Бог? Или откъде изобщо започна Славата Му? Не започна ли тя от Кръста, където Божият Син прикова греховете на целия свят в ръцете и нозете Си? Не започна ли тази Слава от Възкресението на третия ден, когато Исус явно възтържествува над смъртта и ада? И коя слава да положи в сърцето си младенецът в Исус? Дали славата на несменяемия пастор, който носи скъпи костюми по поръчка, кара нов автомобил и живее в луксозен апартамент, или Славата на Духа

¹³ (1 Коринтяни 15:50)

Исус Христов понесъл в бичувано и потрошено тяло изкуплението на човешките души?

Ревността ми за Господ е твърде много разпалена, за да гледам спокойно как милиони тщеславни овце отиват на Вавилонско заклание, без изобщо да подозират, че са души, изтъргувани за дявола. Души, които нямат очи да прочетат "Галатяни 2:20", а камо ли да заживеят Павловата изповед. Души, които предпочитат лъскавата опаковка на заблудата, която им се представя за Истина. Души, които не могат да превърнат Апостолския пример в свой личен пример, и злостраданието на Божиите пророци, в свое лично злострадание. За такива души няма зло и дявол, понеже са били измамани да гледат на света и на себе си през розовите очила на сатанинското лукавство. За такива души няма горнило на скръбта, нито навуходоносорски пещи. За такива души съществува само размяната:

"Давам ти моето нищо, Господи, а Ти сега ми дай Твоето всичко! Понеже нали затова Си умрял де!"

Братко мой! Не се наскърбявай поради думите ми, защото аз винаги пиша това, което ми е в сърцето! А ако има причина да въртя Меча преди видението с Тайната на Цафнат-панеах, то тя е, за да разсея празничната мъгла, в която плуват враговете ми. Понеже те непременно ще решат, че някак ще достигнат да бъдат поколението Йосиф.

"Голям келепир, Боже! Пари бол, трон златен, власт неограничена!"

Нищо подобно, религиозни безумци! Цафнат-панеах е твърде Свята и съкровена територия на Бог Отец, за да си мислят кучетата, че прилича на бълвоча им, или да си въобразяват свинете, че отговаря на тинята им. Божият слуга вървя петнадесет години след своя Господ от Слава в Слава. И чак в самия край Исус благоволи да му открие тайната на Йосиф. Чак след като достигнах да пребъдвам като Жертва в Кръга на Солта вече пета година, а в тъмницата след ямата ми се събраха два пъти повече. Тъй щото ако Господ реши да избави слугата Си от тъмницата и да го въздигне в съдбата на Йосиф, то тази съдба да споделят само тези, които са били плач от плача ми, скръб от скръбта ми, и пример от примера ми. Колкото до останалите – не искам да ги мисля, нито да терзая душата си с тях. Защото съм сигурен, че ще дойде ден, когато глутници от лицемери и фалшиви

хора ще се втурне да тича на корист и да бърза на грабеж, търсейки дял от служение "Мория" и начин да изкопчат каквото могат от Божиите благословения. Но тогава Сам Отец ще ги препъне, прекатури и смути, а маските им ще паднат. И аз съм сигурен, че Господ повече няма да бави това време, понеже житницата в слугуването на пророка Му е напрацяла от всичкото възможно Небесно плодородие.

А сега нека вече да ти разкрия и самото видение, което Господ показва на сърцето ми. Аз и Исус, въздигнали се до Небесния Ерусалим, вече вървахме и приближавахме Божието Светилище, когато Небесният Цар забави крачката Си, като ми казваше:

"Никак да не ти е чудно, слуго Мой, че това могъщо видение за Цафнат-панеах идва в миг, когато вече си написал и дал на Църквата Ми всичко, което бях положил в сърцето ти. Защото, ето, тайна ти казвам, че на предишни новозаветни поколения не беше дадено да стават Цафнат-панеах на времето си. Понеже Отец Ми е решил в Ненарушимия Си Суверенитет, че до възцаряването на Господния Милениум, ще има само един последен Йосифов период. И онези, които участват в него, ще са последната могъща вълна на Святия Дух, която ще приключи с Грабването на Църквата. А в този Йосифов период, наречен Цафнат-панеах, се крият най-дълбоките глътки на Скритата Манна, и най-святите лъчи на Божиата тайнствена премъдрост. Затова непременно възрадвай сърцето си, понеже си платил цена, по-голяма от цената, която плащат всичките земни човеци, за да се удостоиш да пристъпиш в Божието Светилище, и Сам Отец да те посочи за настойник на най-святата от Тайните Му..."

След тези думи Исус вече пристъпваше пред Божието Светилище и отваряше вратите му, а аз паднах на колене зад Него поради Славата, която ме засеняваше отсред самите врати. И ето, че моят Господ пристъпи към Бога и Отца, като Му казваше:

"Отче Всемогъщи и Свети! По Волята на Твоя ненарушим Суверенитет сега въвеждам пророка на Сион в Присъствието Ти, за

да посочиш сърцето му и да го определиш за настойник на Святата Ти Тайна, свързана с превъзходния Ти Йосиф!

Благоволи, Отче Мой, да благословиш ръцете, които ревностно и неуморно събираха семената на Святостта Ти, за да има днес Сион една последна Небесна житница, готова да нахрани и просвети всичките Ти чеда по лицето на цялата земя!

Благоволи, Отче Мой, да укрепиш нозете, които вървяха неотклонно по Пътя на Правдата, ако и да бяха окървавени от всички демонични и човешки съпротивления!

Благоволи, Отче Мой, да погалиш главата, върху която се впиха тръните на човешката злоба и неблагоприятност, когато слугата Ни очакваше утеха и благословение!

Благоволи, Отче Мой, да утешиш сърцето, което понесе кръстните рани на Твоя Син, и изпи горчивата чаша в страшната Гетсимания на Твоя Христос!”

В отговор на Исусовите думи, отсрещ Божието Светилище дойде Гласът на Отец, като пламъците на могъщ и неугасим Огън, които вече докосваха духа ми и ме изпълваха с вълни на преляла Бащинска Любов. И Сам Отец проговори на сърцето ми, като казваше:

“Слуго Мой! Благословение от Дъха Ми нека изпълни сърцето ти, защото положи живота си за Святото Дело на Моя Син и стана жертвен юнец сред юнците на Олтара Ми! Седем години в древността на Египет слугата Ми Йосиф събираше жито, за да опази света от годините на глад! Два пъти по седем години ти събираше Святите семена на Духа, и направи Образа на Христос да оживее сред страниците на книгите, с които хранеше Моите домочадия! И ако при древния Йосиф първо бяха ямата и тъмницата, а после – въздигането до Фараоновия трон, в твоя живот аз събрах тъмница и жетва на едно място, за да Ми бъдеш твърде скъпоценен като Жертва Господна.

От Святото Си Небе погледнах към земята, за да издиря юнци, които искат да положат живота си за Моето Царство, и да претърпят всяка яма и всяка тъмница заради Светлината на Вечния

Живот! От високите Си облаци прострях праведната Си десница, пълна с блага, за да видя има ли някой, който иска да направи сърцето си Исус Христово – и даром да даде благата на Бащата на всичките Му чеда по земята!

Ето, сине човешки и слуго Господен! Ти имаше сърце за Исус и ревност за Царството! Ти се смири в Ръката Ми и потъна в тъмницата, за да бъдат въздигнати нагоре тези, които искаха да Ме познаят! Ти опази Солта на Жертвата, и никога не позволи Солта да се обезсоли! Затова Дар от Мене ще дойде в живота ти, и Аз ще направя делото ти паметно, понеже на земята не виждам вече други житници, които да останаха непродадени, и друга Сол, която да се съхрани всред умноженото беззаконие!

Всички земни пастири вкупом Ме предадоха, и всички проповедници вкупом хвърлиха солта си във вълните на света, ако и да им давах блага от Ръката Си! Но един пророк не Ме предаде, и един проповедник Солта си във водите на Ефрат не хвърли!

Всички сеячи вкупом продадоха семената Ми, и всички жетвари вкупом се втурнаха в житниците на Вавилон, ако и да получиха изрядни семена от Мене! Но един сеяч не Ме продаде, и един жетвар не събра сноповете Ми в житниците на дявола!

Затова сега ще те направя настойник на най-дълбоката от Святите Ми Тайни – за да я прогласиш на Църквата Исус Христова и Сам Аз чрез нея да отделя потомците на Йосиф за последното преминаване на Духа Господен по лицето на земята, преди да дойдат седемте години на глад, скръб и страшно отчаяние!

Последвай Исуса, слуго на Вярността Ми и свидетелю на Святостта Ми! И нека Той напише върху плочата на сърцето ти Тайната Цафнат-панеах! Тайната, с която съм силен да съединя близкото и далечното, Солта и Водата, Жертвата и Благословието, заради последното Спасение на света!”

Отец беше спрял да говори, а аз все така изгарях от думите Му, и пламъците Му изпълваха сърцето ми. А тогава Исус се приближи до мен и

ми подаде ръка, за да ме възправи на нозете ми. И след това с голямо възмущение в Гласа Си ми проговори, като казваше:

“Последвай Ме! Защото сега ще влезем в Божието Светилище, за да те заведе в една от стаяте на Божията Тайнствена Премъдрост! Защото именно там ще ти разкрия как невъзможното за човеците става възможно за Моя Бог и Отец!”

Като в просъница последвах моя Господ, понеже никак не можех да понеса твърде голямата Слава, която изпълваше Божието Светилище. Така двамата с Исус наистина стигнахме до стая, чиято врата от инкрустирани сапфири и диаманти погълна целия ми поглед. А когато вратата се отвори и влязох вътре, удивлението ми взе връх. Аз виждах всичките пет Божии Присъствия в умален мащаб, при все, че Господ ми ги беше изявявал в пълнота при писането на книгата **“Свитъците на Господното напомняне”**. Нещо повече - зад границата на Божиите Присъствия започваха присъствията на дявола, на тъмните сили, на ада, и на бездната. И докато още гледах удивен, Исус започна да ми говори, като казваше:

“Не гледай на присъствията в тази стая, като на някакъв макет или модел, но по-скоро приеми, че сега твоят Господ те е довел в главната Божия Сфера, която е Погледът на Отеческите зеници върху целия духовен свят – както този на Светлината, така и този на мрака. И сега, като гледаш на Сферата, кажи Ми:

Забеляваш ли духовната последователност в присъствията на Светлината и мрака?”

“Да, Исусе! Забелязвам, че присъствията на мрака са подобни на присъствията на Светлината, с тази разлика, че са обърнати обратно. Тъй щото Кръгът на Водата се докосва с тъмен кръг на тъмна вода. А след този тъмен кръг на тъмната вода, започва тъмен кръг на тъмен хляб, последван от тъмен кръг на тъмно вино, след който идват тъмни кръгове на тъмно масло и тъмна сол...”

“Правилно забеляза!” – каза ми Исус, а след това продължи със следващ въпрос към мен:

“А сега помисли и Ми кажи! Ако Отец докосва земята с най-външния Кръг на Водата, то не прави ли същото и дяволът? Не

докосва ли и той земята с тъмните си води? И ако Водата на Отец е силна да очиства и довежда до Покаяние, то каква е силата на сатанинските води? Понеже именно там – в сблъсъка на първите кръгове – се решава съдбата на света. Останалите кръгове са по-вътрешни и не е възможно да стигнат до сблъсък със своите антиподи...”

“О, Господи мой! Сатанинските води непременно биха развратили и омърсили света! Те биха покварили именно човешката съвест, понеже тя е, която се докосва от Водата на Духа, за да преживее човек покаяние...”

“Наистина е така, слуго Мой! Но това не е пълният отговор! Затова нека направя нещо чудно пред очите ти, а ти Ми се покори и имай вяра!”

След тези думи Исус изненадващо бръкна в мантията Си, откъдето извади дървена чаша. И като я простря към тъмните води, загреба от тях с чашата, като я напълни. А след това ми я подаде, казвайки:

“Вземи и отпий, слуго Мой!”

“О, Исусе! Да не бъде...” – се опитах да кажа аз, но Господният настоятелен поглед ми казваше, че трябва и ще бъде. Така аз взех чашата и я поднесох към устните си, като отпих от съдържанието ѝ. В следващия миг един отвратителен вкус на солена морска вода удари езика ми, тъй щото с мъка преглътнах изпитото, като казвах на Спасителя:

“Господи мой! Не ми давай повече да пия от тази тъмна вода! Тя е с отвратителен вкус, защото не е сладка, но солена, морска вода! Тя не става за пиене...”

Исус се разсмя на реакцията ми, а след това Гласът Му стана сериозен, тъй щото ми казваше:

“Разбира се, че водата е отвратителна! Но ти виж, че причината за нейната отвратителност е именно соленият ѝ вкус. Всъщност – ти току що отпи от духа на света. На онзи свят, който лежи в лукавия. А сега нека думите Ми станат дълбоки, както е дълбока Божията Тайнствена Премъдрост, и колкото е дълбока Златната Стомна със Скритата Манна. И ти послушай Гласа на Духа, за да Ми отговориш:

Ако Солта на твоя Господ отговаря на най-вътрешния Му кръг, където е място за жертвени юнци, то какво е солта на дявола? Защото, забележи, че за разлика от твоя Господ, Който не смесва Водата и Солта, дяволът е направил именно това в собствените си кръгове – смесил е вода и сол, за да си има собствено море, което е духът на света. Какво е солта на дявола, Стефане?”

Въпросът на Исус беше възможно най-дълбокият, който моят Господ ми беше задавал. И докато още Го слушах, Скритата Манна мигновено подежда в сърцето ми, тъй щото дочух Святият Дух да ми казва:

“Законът, слуго Господен! Отговорът се крие в Закона!”

В следващия момент развълнуван отворих устата си, като казвах на моя Господ:

“Исусе! Ти стана Съвършена Жертва, за да изпълниш изискванията на Закона! Законът поиска Ти да бъдеш Сол! И именно затова всички Твои жертвени юнци са в Солта! Но ако Законът е силен в Солта, то дяволът би му противопоставил собственото си беззаконие. Тъй щото не остава друг отговор, освен този:

Беззаконието е солта на дявола!”

Усмехнатите зеници на Исус показваха, че е съвършено удовлетворен от отговора ми. И ето, че думите Му станаха съкровени, понеже Той отново започна да ми говори, като казваше:

“Разбираш ли сега защо Кръгът на Солта е най-омразен за лукавия Ми противник? И проумяват ли Моите люде, че само и единствено Солта на Бога може да опази и спаси от солта на дявола? Не Законът, даден на Израил за плътско спазване и религиозни наредби, но онзи Закон, написан на плочата на сърцето. Онзи Закон, за който Апостолът Ми написа на всички ви:

“Защото законът на животворящия Дух ме освободи в Христа Исуса от закона на греха и на смъртта. Понеже това, което бе невъзможно за закона, поради туй, че бе отслабнал чрез плътта, Бог го извърши като изпрати Сина Си в плът подобна на греховната плът и в жертва за грях, и осъди греха в плътта, за да се изпълнят

изискванията на закона в нас, които ходим, не по плът, но по Дух...”¹⁴

И ако Аз ви предупредих, че днес всички живеете във времето на умноженото беззаконие, то колко ли солени са станали водите на дявола? И ако Огънят на Божия Гняв се стовари, за да пресуши солените води на дявола, то какво би останало след пресушаването им?”

“О, Господи мой! Би останала сол...”

“Не просто сол, слуго Мой, но стълпове от сол... Не казах ли на всички ви да помните Лотовата жена? И колцина имаха Мъдростта на Духа, та да разсъдят, че ако Бог въздава върху водите на Содомското беззаконие, а тези които любят Содом, се превръщат на стълп от сол, то самата сол непременно ще е беззаконието на дявола?

Но Аз нека още да продължа да те питам, а Ти ми отговаряй, за да стигнем двамата до Тайната Цафнат-панеах.

Защо дяволът падна от Небето? Коя беше причината Отец Ми да се разгневи и да извади Огъня Си изсред него? Коя беше причината змеят да завлече една трета от небесните звезди с опашката си?”

Нямаше как да не отговоря на Исус, понеже въпросът Му ме върна още в първите страници на първата от трите книги против търговците в Храма. И тогава развълнуван Му проговорих, казвайки:

“Исусе! Беззаконието на дявола беше неговата търговия в Небето. Той изтъргува помазанието си на херувим, и измами едно голямо число от Небесни ангели да му станат опашка! Защото където има търговия, там има и опашка! А за всичко това Отец е говорил и на пророк Езекиил, който е записал думите Му против падналия:

“От много голямата ти търговия напълниха всичко всред тебе с насилие, и ти съгреши; затова те отхвърлих като скверен от Божия хълм, и те изтребих отсред огнените камъни, херувиме засеняващи!”

15

¹⁴ (Римляни 8:2-4)

¹⁵ (Езекиил 28:16)

В следващия миг Господ смръщи Лицето Си, а Гласът Му стана гневен, тъй щото с пламъци в очите Си Той ме попита, казвайки:

“Каква вода тогава да пият църквите по земята, които твърдят, че вярват в Името Ми и пазят Завета Ми? Сладките води на Духа ли да пият Божиите чеда, или солените води на духа на света? Не разбраха ли безумците, че главната причина за сладостта на Водата е в Благостта на Отца? А каква беше Благостта на Отца Ми? Не тази ли – да ви дари Святия Дух, тъй щото да имате даващи сърца, както Неговото Сърце е даващо? Не ще ли да рече Благодат именно даване на блага? Защо тогава в църквите бликнаха извори на морска вода, за да поят с нея неутвърдените души на младенците? Защо пасторите им проповядват духа на света, а не от Духа на Отца? Защо си свикват семинари и конференции, както това прави духът на света, а не пожелаха да възкачат Божиите стада до събора на първородните в Сион и през Портите на Правдата? Защо допуснаха търговците да окупират амвоните, и да съблазняват още от входа пристъпващите към Божието Спасение? Помнят ли тези престъпници посланието на Апостола Ми Яков:

“Възможно ли е, братя мои смоковницата да роди маслини, или лозата смокини? Така също не може солена вода да дава сладка...”¹⁶

Разбират ли Моите каква ослепителна мъдрост изговарят устните Ми? Ако солената вода не може да даде сладка, то могат ли тогава църкви, основани на търговия, да пристъпят дори до първия от Кръговете на Божието Свято Присъствие? Ще търпи ли сладката Вода на Отца солените води на Сатана? Ще се смеси ли с тях? Ще направи ли Отец съглашение с дявола, за да не си пречат един на друг с присъствията?

Не, Църкво Моя! Отец Ми няма да смеси нито едно от Присъствията Си с тъмните присъствия на дявола! Нещо друго ще направи Отец Ми, защото Той отдавна вече го направи! Защото на солта на умноженото беззаконие в днешните църкви по земята Той

¹⁶ (Яков 3:12)

възправи Солта на Своята Жертва на последното време - на пророка на Сион, могъщо потвърден и доказан в Дух и Истина!

Но ето затова, слуго Мой, Отец Ми сега те благославя да станеш настойник на Святата Му Тайна, свързана с превъзходния Йосиф. И към Солта на Жертвата, в която се превърна, Сам Той ще прибави водите на Отеческите благословения! Затова гледай на знамението, което ще сторя пред очите ти! Понеже е време Цафнат-панеах да заблести в съдбата ти..."

След тези Свои думи, Исус пристъпи сред самите Присъствия. И като изля останалата морска вода от дървената чаша, която ми беше дал да пия, докосна я с показалеца Си, тъй щото Огън излезе от Христовия пръст, та съвършено пресуши чашата. И тогава Исус изтръска люспите пресъхнала сол, и се наведе, та загреба от Водата на Духа. А след това наведе чашата в самия Кръг на Солта, като започна да я налива в него. Така Той повторно наля от Водата, и повторно я изля в Солта. А накрая ми даде знак да се приближа до Него, като ми казваше с твърде съкровен Глас:

"Сниши се, коленичи и гледай, слуго Господен! Защото сега аз направих невъзможното – смесих Водата и Солта. И като знаеш и помниш, че бялото камъче е втвърдената Сол на Скритата Манна, наведи се и виж знамението, което се случва със Солта поради присъствието на Водата..."

С огромно благоговение и любов към моя Господ аз се наведох, за да гледам. И тогава забелязах как върху самите бели камъчета от Кръга на Солта се беше появила нежна пелена, която ги беше обгърнала в пашкули, тъй щото солените камъчета не се разтваряха във Водата, но съвършено се просветиха и заблестяха чудесно. Възторгът беше изпълнил дъха ми, тъй щото не можех да проговоря, колкото и да опитвах. А Господ отново ме подкани, като казваше:

"Простри ръка през Водата, та докосни само едно от белите солени камъчета, за да разбереш каква е пелената му, която го съхранява в пашкул..."

С вълнение прострях дланта си, като докоснах с пръсти пелената на едно от камъчетата. И тогава мълния премина през цялото протежение на

ръката ми, тъй щото пред очите ми се яви бялата дреха на Йосифовия дух, а аз го виждах в слънчево великолепие и велика Слава. За миг пуснах пелената, а след това отново я докоснах, а мълнията с видението отново се повтори. Така, събрал вълнението си, едвам успях да кажа на Исус:

“Господи мой! Тайната е в благочестието! Бялата пелена върху соленото камъче е благочестието на Йосиф! То е пазило сърцето му, когато Отец го е въздигнал като Цафнат-панеах, тъй щото очите му да не натегнат от блясъка на Славата, и силата на богатството...”

“Именно благочестието, слуго Мой! Защото то е Тайната Цафнат-панеах! И сега разбират ли Моите какво ще рече “Спасение на света”, според както се превежда древното име, дадено на Йосиф?”

“О, Исусе! Чрез благочестието ние трябва да спасим света от самия него! Защото **“Спасение на света”** ще рече да се опазят жителите на земята от умноженото беззаконие, тъй щото човеците да обикнат Духа на Отца повече от духа на света!”

“Точно така е, слуго Мой! Но ти сега помисли върху онези седем древни години, когато житната реколта беше повече от чудесна! Каква вода е нужна за една реколта? Сладка или солена?”

“Разбира се, че сладка, Исусе! Солената би убила житните класове! И в крайна сметка именно поради делтата на сладководния Нил египтяните имат реколтата...”

“А когато се събере реколтата, слуго Мой? Какво е нужно, за да се съхрани тази реколта? Водата вече е изиграла ролята си, а ти помисли: Как се опазва една прекрасна реколта от духа на света? Как ще я опазиш от алчност? Как ще я опазиш от завист? Как ще я опазиш от нечестивите амбиции на самия дявол и Сатана?”

“О, Господи мой! Аз бих опазил реколтата със Солта на Отца! Защото където е Солта на Отца, там е и най-вътрешното Му Присъствие! Тъй щото дяволът няма откъде да се домогне до реколтата, която се пази от Святостта на Всемогъщия!”

Чул последните ми думи, Исус ме прегърна и силно ме притисна до Сърцето Си. А след това ми проговори с най-благодатния Глас, с който някога ми беше говорил:

“Ти твърде много възрадва Господаря си! Защото ти казвам, че цялата възможна реколта на Сион с всичките чудни и спасителни Божии семена покълнаха и се родиха в сърцето ти! И колкото повече се умножаваше житото ти, толкова повече Аз бързах да те изтегля в Кръга на Солта, за да съхраниш всичко, което ти се даде.

Тази е главната причина за прелялата сатанинска ярост против живота ти. Сатана не успя да оскверни твоята житница от Божии откровения и видения, както го направи при всички други продажници, които получаваха от Отческата Десница. Защото, бидейки Сол за Господ, ти остана неподкупен, непоклатим и благодатен! А това Отец, Синът и Святият Дух няма никога да забравят! И сега ти казвам, приятелю Мой! Имам гладни, които не са Ме познали, но ще нахраня чрез слугуването ти! Имам слепи, които не са прогледнали, но ще ги просветя чрез дара ти! Имам куци, които не са проходили, но ще ги изцеля чрез Скритата Манна!

А колкото до останалите – били те самозвани пророци, проповедници, писатели и всякакви драскачи – в Деня на Страшния Съд цените на книгите им ще свидетелстват против тях, че са били оръдия на умноженото беззаконие, сол от солта на дявола, вода от водите му, хляб от хляба му, вино от виното му, смола от смолите му, сиреч, масло от маслото му!

А колкото до теб, Аз скоро ще те заведа във времето на древния Йосиф! За да видиш всички знамения, които е силна да извърши Отческата Тайна, Цафнат-панеах, за да ги опишеш във втората част на тази книга, и така да бъдат велика привилегия за Божиите Избрани! И на всички Мои сега ще кажа:

Съберете се, люде Божии, пред Портите на Йосиф и Манасия! Защото отсред бисерните им колони блести Спасение, и блажени са всички, които Аз ще осветя в Духа на превъзходния от древността!

Аз, Господ на Цафнат-панеах, все още говоря и не млъквам!”

ЦАФНАТ-ПАНЕАХ II

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Дългоочакваната втора част на книгата за **“Цафнат-панеах”** е вече в ръцете ти. Аз няма надълго и широко да ти споделям какво ми костваше написването на тези видения, защото над мен има един велик и прекрасен Господ, Който е силен да потвърди всичкото злострадание на пророка Си. Искам само да знаеш, че не съжалявам за нито една секунда, в която съм бил бит, угнетяван и измъчван от демоничната ярост. Защото претърпяването на тази ярост и устояването на дяволските отмъщения е същинската цена, която слугата Господен плаща за великата привилегия да яви това слово на Христовата Църква.

Както вече се убеди от първата част на книгата, има едно чудо, което Бог е силен да извърши в съдбите на Своите Избрани. Това е чудо от съединяването на Водата и Солта, на Благословието и Жертвата чрез които ще стане възможно въздигането на Божите люде в последния Йосифов период на земята.

Преди обаче напълно да бъдем убедени в истинността на Божието чудо, ние трябва да се запознаем с нужните основания за него. Защото Водата няма да дойде току-така изневиделица. Тя се е надигала и изпълвала на едно определено място. Солта няма да се появи с едно размахване на вълшебна пръчица, понеже и тя се е натрупвала на определеното си място. А по Силата на Божието Предуздание двете са стояли разделени до едно определено време, когато Господ ще заповяда тяхното събиране. Всеки може да проследи Водата и Солта в личния си живот за Бога, но в тази книга аз ще свидетелствам за тях от собствения си духовен опит. Ако си бил със служение “Мория” от самото му начало, то тогава непременно ще разбереш както Водата, така и Солта.

Тук нямам в предвид самите Кръгове на Божието Свято Присъствие, на които свидетелстват пророческите книги, а по-скоро – Примерът, който Исус заповяда като свещен принцип за вярата ми. Защото още от духовните книги, написани в Кръга на Водата, аз трябваше да усетя в сърцето си първите люспички Сол, понеже Господ ми заповяда да бъда пожертвувателен, сиреч, да не търся никаква материална и парична изгода от онова, което пиша с Неговото Водителство и Вдъхновение. И за да бъде изпитанието ми пълно, Исус допусна религиозната съпротива на дявола, която беше своеобразен бент пред пътя на Водата. Тоест – аз пишех и подарявах книгите си, като извор, силен да напоява хората с Жива Вода, но поради въздигнатия бент не получавах дължимите на делото ми почит и благословение. И колкото по-изобилно бликаше изворът ми, толкова по-малко оставаха благодарните и верни хора, поради все по-високата стена, издигана от дявола. Едва ли ще те изненадам, ако ти кажа, че това бяха Ерихонски крепости на религиозната заблуда в умовете на мнозина. Защото против църковния Вавилон, където до едно време всичко е било на принципа “купено-продадено” и “пито-платено” се появи служение, което иска да дава и получава даром.

“Давайте и ще ви се дава!” – повеляваше Господ от Евангелието. Но кой да ти слуша някаква Христова повеля, когато бизнесът изисква друг аршин? **“Даром сте приели – даром давайте!”** – призоваваше отново и отново Исус от страниците на Завета Си. Но тогава печатарят изваждаше калкулатор, за да изчисли разходите си, търговецът – да изчисли процента си, а религиозното величие, написало книгата – да изчисли печалбата си. И беше някак си немислимо примерът на един Божий слуга да се вклини като “съблазън” сред установените пазарно-икономически отношения в църквите. А така бентът на дявола, освен височина, придоби фанатична плътност и нечупливост, за да не смее никой да наруши демоничното статукво, а нещата да си продължат във вековното русло на търговия и личен интерес.

Какво целеше този бент на Сатана? Нито повече, нито по-малко – да доведе до отчаяние и малодушие както изворът, който дава даром Живата

Вода, така и човеците, които се напояват с нея. Тоест, сърцата да биха се огънали от долните внушения:

“Престанете с това старомодно и остаряло схващане за Благодатта и не съблазнявайте Божиите чеда с примера си! Или тоя Главчев да отпечата и продаде книгите си по установения ред, за да бъде разпознат като един от хилядите, които пишат на библейска тематика, или служението му просто да се стопи и изчезне, като странно и недопустимо за модерните църкви!”

При едно такова малодушие (според сатанинските очаквания) Водата на Святия Дух трябваше да се смеси със солта на беззаконието, сиреч, Благодатта на Бога с търговията на дявола. А светлата дреха на Йосиф, която Исус беше положил върху духа на пророка Си, да се превърне в мръсна дрипа, по която личат дупки от молци и червеи.

Да, ама не!

Защото пророкът Господен отказа да се подчини на установения Вавилонски ред и продължи да пише книги, които не продаваше, но раздаваше даром, ако и да изпадна в тотална църковна изолация, а името му да се покри с всякакви хули и опозоряване. Така Солта, сиреч, личното му пожертвование за Царството ставаше все по-голяма, а Водата зад бента се издигна дотолкова, че хвърли дявола в ужас. Този паднал и нечестив търговец на души, знаеше, че рано или късно ще дойде миг, когато бентът му повече няма да може да задържа Водата. И дори един от омразните му духове, на име Корей, изповяда страховете му във видение от съдебен процес, че когато Господ се бави с отговора Си, то непременно идва ефектът на прелялата вода. А с този ефект Исус е силен да извърши възмездие над дявола, като даде на слугата Си да познае действителната тежест на Небесните благословения, чиято земна равностепенност е била задържана от неблагодарност, коравосърдечие и най-отявлени завист и омраза.

Разбираш ли разсъжденията ми, братко мой?

Проумяваш ли, че Господ е твърде Верен и Справедлив, за да не отдаде дължимото към пожертвуванието на пророка Си? Но ако Той, Святият, някога заповяда на слугата Си Авраам да се възкачи на Хълма

Мория, за да принесе във всеизгаряне едничкия си син, то нямаше ли и аз от моя страна да имам изпитанието си на същия Хълм на Святия Дух? Нямаше ли на този Хълм Исус да събере истинските чеда на Авраам, които с Вяра продължиха да се подвизават в Святата Благодат на Бога, и не склониха да се покорят на солта на дявола, нито да пуснат в сърцата си духа на света? Нямаше ли това да бъде Хълм и на поколението Йосиф, на свидетелите на Благочестието, силни в Дух и Истина да изпълнят писаното от Апостол Яков:

“Чисто и непорочно благочестие пред Бога и Отца, ето що е: да пригледва човек сирачетата и вдовиците в неволята им, и да пази себе си неопетнен от света...”¹⁷

А какво друго да бяха сергиите на търговците пред входовете на църквите, и дори от самите им амвони, ако не петна на света? Грешни безумци! За колко лева купихте Исус, за да Го продавате? Или за колко долара ви продадоха Святия Дух, за да Го купите?

Какво друго да бяха таксите ви за библейски академии и институти, ако не лукави сребърници за ехиднини яйца и скъпи билети за варосани гробници? Какво друго да бяха ведомостите за заплати на пастори, жените им и личните им кръгове от дякони и презвитери, ако не Юдови кесии, приготвени за Юдови поклонници? Какво друго да бяха щедрите църковни помощи, идещи от чужбина, ако не измамата да нахраниш общата плът, за да не възроптае по дух? И когато чистото и непорочно Благочестие е изчезнало в църквите на умноженото беззаконие, то няма ли съвсем скоро в тях да царуват разгонени Петефриеви жени, от чиято сянка се разпорежда самият дух на Езавел? Кой е духът, за когото в Откровението е записано, че **“учи слугите Ми да блудстват и да ядат идоложертвено”**? Не поиска ли жената на Петефрий блудство с Йосиф? И ако зад блудството стоеше духът на Езавел, то кой дух стоеше зад идоложертвеното? Не са ли парите най-страшният идол? Не са ли алчността и сребролюбието най-гнусната изява на идолопоклонство, според както ни предупреди Апостол Павел? Не са ли те корени на всяка злина? А какъв друг дух да диктува на църковния търговец да продава, освен Мамон? И какъв друг дух да

¹⁷ (Яков 1:27)

прелъстява един пастор да вземе лъскава писалка в мазната си ръчичка и да се подпише за една тлъста заплата?

Братко мой! Не пиша тези неща, защото не ги знаеш, но ги пиша, за да стане тотално отвращението ти от тях. Защото днес ножът е опрял до кокал, и времето е разделно. Понеже няма по-страшна трагедия в умноженото беззаконие от тази – да размениш Живата Вода на Бога и Отца за солените води на света. Колкото до мен – било с живот или смърт – аз ще свърша попрището си и ще опазя вярата си, без да имам обвинител и клеветник против душата си в Деня на Страшния Съд. Ето, една тайна ти споделям, понеже моят Спасител твърде много ревнува за нея:

Всичкият прицел на умноженото беззаконие, с което дяволът заля света и светските църкви, е само един:

За Божий противник, на когото Господ Исус Христос е отнел претенциите на Кръста, остава възможността да се противи с козове! Дяволът е с изгубени претенции, но с много спечелени козове! А ти знаеш, мили мой приятелю, какво се случва в едно разиграване, когато на някой играч се паднат силни козове! Той наблюдава внимателно ситуацията и вади изненадващо коз, а след него втори, трети, четвърти... Това е начинът за играча да прибере спечеленото. И най-страшната трагедия за едно вярващо в Бога сърце е именно тази:

Да бъде запечатано с някой от козовете на дявола!

Аз ще предупредя всички, които четат тази моя последна пророческа книга, че най-силните козове на дявола в това последно време са в белезите на умноженото беззаконие. Това е солта на Сатана, неговата търговия с безсмъртните души, и с всичко чисто, Свято и благочестиво. Това е измамата на лукавия да лъже християните, че стоят в Божиите Присъствия с търговиите си, с лицемерията си, с чародействата си, с безплодията си, с коравосърдечията си, и най-вече с безсрамното си идолопоклонство, а Святият Бог на Сион няма нищо против обходата им.

Нищо подобно, измамени души!

Бог употреби петнадесет години от живота на един Свой слуга, за да ви заяви, че сте в голяма измама относно мира и спокойствието, които демонстрирате! Бог прати духове на заблуда да действат между вас, за да

повярвате лъжа и да се осъдите, понеже намразихте Истината! Бог допусна дяволът да прибере в ръкава си възможно най-страшния коз, който един ден ще бъде вашата присъда за огненото езеро – и това е козът, че не повярвахте пророческото Слово, явено ви даром от слугата Му, но се закоравихте към Божията Вечна Правда поради златните служения на Вавилонските лъжепророци, които ви проповядваха мир точно тогава, когато приехте да наричате змеят, звяра и лъжепророка като “Отец, Синът и Святия Дух”. Така вие зачеркнахте сто и седемдесет книги, пълни с Благодат и Истина, за да нямате гонение от религиозно-демоничната власт на дявола. Но ето тук се спънахте, за да не станете, и се помрачихте, за да не се просветите довека!

Защото кой е оня безумец, който с крясъка на отрицанието си решава, че може да зачеркне Дъха и Светлината на Всемогъщия? Не зачерква ли такъв изрод сам себе си? Не се ли отрича самоволно от проляната при Завета Кръв, като похулва Святия Дух на Вечното Спасение? Да наречете ли Бог “дявол”, за да ви стане дяволът бог, рожби ехиднини? Да се хванете ли на хорото на Антихриста, понеже на други преди вас дяволът е платил да го играят? Да заложите ли на прословутото си доктринално мислене, понеже ужасът не ви позволява да признаете, че Вавилонските наемници изтъргуваха душите ви за няколко години царуване, ядене, пиене и евтина слава?

Как не се намери един Гамалиил сред вас, та да ви каже, че Дело, родено от Бога не може да бъде повалено, но има Силата да поваля, не може да бъде вързано, но има Силата да връзва, не може да бъде разрушено, но има Силата да разрушава, не може да бъде осъдено, но има Силата да осъди?

Бог е там и все още там – в Святостта и Светлината Си!

Дяволът е там и все още там – в мерзостта и мрака си!

Бог не е разменил Святостта Си за дяволска мерзост и няма никога да го стори!

Дяволът не е разменил мерзостта си за Божията Святост и няма никога да го стори!

Кой е тогава безумецът и проклетият измамник, който ще смесва чисто с нечисто, Свято със скверно, даване с продаване, Благодат с търговия, сладка вода със солена вода, духовно с плътско, и богоугодно с проклето? Кой е гнусният и извратен човек, който ще задраска с черен маркер Святите думи на слугата Господен:

“Не любете света, нито каквото е на света. Ако люби някой света, в него няма любов към Отца. Защото всичко що е в света, - похотта на плътта, пожеланието на очите, и тщеславието на живота, - не е от Отца, но е от света; и светът преминава, и неговите похоти; а който върши Божията воля, пребъдва до века...”¹⁸

Кое е изчадието на змея, звяра и лъжепророка, което с личната си съблазън ще накара вярващите да четат едно фалшиво благовестие, което гласи:

“Любете света и всичко, що е на света! Ако люби някой света, в него има любов към Отца! Защото всичко що е в света – похотта на плътта, пожеланието на очите и тщеславието на живота – от Отца е и при Отца ще се върне. Защото този свят няма да премине и неговите похоти ще пребъдват до века...”

“Ах, брате! Недей писа така!” – ще каже някой набожен и ще побърза да си плюе в пазвата. Но аз ще насърча такъв вместо да си плюе в пазвата, да се изплюе в маските на религиозните лицемери, които обърнаха Божия Дом на разбойнически вертеп.

Да, повтарям го!

В маските на безбожните и в сергиите на алчните да се изплюе!

Защото във време, когато мнозина трябваше да бъдат светили на Сион и жертвени юнци на Олтара, мнозинствата прегърнаха измамите на Езавел, Корей и Мамон, за да си създадат едно гнусно подобие на християнство, пълно с всичката езическа мръсотия и непокаяност. Във време, когато Портите на Небесния Ерусалим блестят в бисерната Светлина на Божията Премъдрост, а Божиите Светии въздигат гласове на ходатайство и застъпничество за оцелелите от Вавилонския гнет, църковните бизнесмени

¹⁸ (1 Иоаново 2:15-17)

не могат да дадат покой на калкулаторите си, нито да намерят утеха от цифрите на банковите си сметки.

Аз не искам повече да говоря за тях, защото до изминалото време Господ изцяло написа присъдата Си против Вавилон и Мечът Му е прострян против беззаконните. Но на всички, които с непоколебим и постоянен дух последваха слугата Господен до тази последна книга, сега ще кажа:

Радвайте се, чеда Божии! Защото ще бъдете изведени с радост, и ще преминете през Портите с мир! И за всички вас Господ днес ще даде най-дълбоките глътки от Скритата Си Манна – да познаете Благочестието на Йосиф, и да бъдете приготвени за поколението на Божия Триумф!

Поколението Цафнат-панеах!

Амин и Амин!

1. НЯКОЛКО ДУМИ ЗА ОКОВИТЕ И ТЪМНИЦАТА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Има една страшна агония за онзи, който е попаднал в религиозна тъмница. Тази тъмница е много по-угнетяваща отколкото който и да било земен затвор, понеже в нея се подлагат на върховно изпитание вярата, надеждата и любовта на духовния човек. В няколко книги по-назад при виденията за Ветил аз подробно разясних колко голяма е разликата от тъмница до тъмница и се надявам духовните добре да са запомнили написаното.

Защото една е тъмницата, в която търпиш отмъщения от религиозния дух на дявола, закоравил църкви и вярващи тотално да отхвърлят идеите и убежденията ти, а съвсем друга е тъмницата на сатанинската заблуда, която е сграбчила целия световен Вавилон. В първата тъмница винаги ще имаш посещения от Бога и могъщи свидетелства от Святия Дух, които да дадеш на Божиите Избрани, докато във втората си от онези, които не знаят къде ходят, какво говорят, и каква ще е сетнината им.

Аз няма да ти кажа, че ми е било лесно в тази тъмница, защото така бих те излъгал. Понеже беше и ми остава ужасно трудно. Не от факта, че хилядите еднакви дни се превръщат в една сива черга на скръбта, от която не можеш да избягаш. Но поради всички ужасни отмъщения на дявола, свързани с угнетяващите му зверове. Зверове, които час след час, ден след ден, седмица след седмица, месец след месец и година след година са ме блъскали, ритали, скубали, драцили, пробождали и съсипвали.

Това не може да се документира с фотоапарат или камера, но само със свидетелство от Дух и Истина. Тъй щото в Духът на Истината е всичкото ми упование да потвърждава и свидетелства на думите ми.

Тук не бих ти спестил и терзанията, с които съм викал към моя Господ през последните петнадесет години, за да Го моля през сълзи да изведе на широко пророка Си и да прекрати утеснението върху плътта и душата ми. Но като зная, че Бог никога не е изговорил и една празна дума, свеждам до съвестта си казаното от Него за всичките Му пророци и пратеници. А то е, че те непременно ще преживяват злострадание след злострадание,

понеже такава е написаната им от Всемогъщия съдба. И нека в Духа на тази пророческа книга за Цафнат-панеах да ти напомня твърде верните стихове на псалом, които показват какво беше изпитанието за древния Йосиф:

“Изпрати пред тях човека Йосиф, който бе продаден като роб. Стиснаха нозете му с окови; душата му участваше в притискането от желязото, докато дойде време да се изпълни думата му; защото словото Господно го изпитваше...”¹⁹

Представи си, мили мой приятелю, онова младо момче, вързано като стока върху гърба на една камила от кервана на мадиамците. То се отдалечава от бащиния си дом, от белите коси на баща си Яков, от говора, който е слушало, от песните, които е пяло, и от корена, с който е пораснало, за да бъде продадено като роб в Египет. А сега допълни към представата си и измамата на Петефриевата жена, поради която началникът на телохранителите връзва нозете на благочестивия Йосиф с окови и го хвърля в едно мрачно и зловонно подземие.

Какъв грях е сторил Божият избраник, за да заслужава подобна присъда? Или къде е стъпил накриво, за да докара такава злочестина на живота си?

Истината е, че Йосиф не извърши никакъв грях, и никога не стъпи накриво. Но от мига, когато разкри сънищата си пред братята си и баща си, той се превърна в същинския прицел на дявола. Всичко ужасно, което го сполетя, беше режисирано от Сатана – като се започне от завистта в братята му и се стигне до изкусителната лъст на Петефриевата жена, и последвалата черна измама от накърнената ѝ страст.

Аз тук няма самоволно да оприличавам живота си с този на Йосиф, нито пък бих напасвал библейските събития, та да ми носят дивиденди от някакво човешко възхищение. Защото не съм имал братя по плът, за да ме продадат в робски плен, нито съм се превръщал в прицел на прелъстителна блудница.

Но сега непременно ще потвърдя на приятелите си, че моята душа също участваше и продължава да участва в притискането от желязото.

¹⁹ (Псалом 105:17-19)

Защото днес това желязо отговаря на всеобщото църковно охладняване и коравосърдечие, дължащи се на умноженото беззаконие. А колко ли кораво трябва да е станало последното църковно желязо, за да се стигне дотам, че от Интернет-сайта на служение "Мория" само за един месец се изтеглят от три до пет хиляди книги, за които Божият слуга няма никаква подкрепа и благословение, та дори и едничко "благодаря". В ръцете на един пресметлив търговец тези три или пет хиляди книги нямаше ли да се превърнат в тридесет или петдесет хиляди лева? И това за един месец! Ами ако става дума за година? Или ако говорим за десет години? Какви са тези безплодни сърца, готови да изтеглят всичко, което им се дава, а да не отронят дори една дума на почит и благодарение? Да ти казвам ли, братко мой, че това са едни и същи грабители и користолюбци, влизащи от едни и същи компютри, които ежедневно дебнат какво ново би публикувал Главчев, за да го изтеглят на минутата? Проговори ли им Исус на тях, че цената за написването на тези книги не е възможно да бъде изплатена по човешки, нито дори да узнаят какво е коствало на Божия слуга, за да простре Меча Господен против всичките началства и власти на Сатана? Яви ли им Господ на тях, че Верните на Божия Пророчески Дух никога не получиха закуп сто и седемдесет книги, но ги очакваха, проявявайки постоянна щедрост, за да не спира Делото на Божия пророк? Какво е това безумие да влезеш в сайта на едно пророческо служение и да побързаш да изтеглиш всичко публикувано, а след това да плеснеш с ръце, че си голямата работа, понеже си на голям келепир? Когато един жаден човек се наведе над извор, всичката му вода ли изпива или подлага шепа да отпие толкова, колкото да утоли жаждата си? Когато един гладен човек влезе в гостилница, той всички гозби от менюто ли ще поръча, или само една, която е нужна, за да задоволи глада му? Но ето, че едно развалено поколение, научено от проповедниците си да "тича на корист" и да "бърза на грабеж" – смята, че като заграби и прочете с телеграфна бързина Святите видения от Сион, то вече е облечено в нужната Святост на Бога.

Кой ви излъга, грабители? Кой така коварно измами сърцата ви, амаличани? Не знаете ли, че дрехата на Благочестието Отец подарява само на тези човеци, които би одобрил с ревнивия Си поглед? Какво значи това,

че ще лъскате до блясък религиозния си престиж, когато трябва да пуснете дарение в църковния дискос, а когато Божият пророк ви призовава към щедрост, да си казвате:

“Тоя Главчев не принадлежи на никоя регистрирана църква и си няма пастор, за да му даваме каквито и да било блага! Ние и стотинка няма да му дадем, но непременно всичко ще му вземем, щото той нали дава даром?”

Ами като давам даром, не очаквам ли даром да ми се даде, според Святите думи на моя Господ:

“...давайте и ще ви се дава...” ²⁰

“...даром сте приели, даром давайте...” ²¹

Не съм ли възлагал всичкото си упование в онази Свята Благодат, която учи с верните думи на Апостол Павел:

“А тоя, който се поучава в Божието слово, нека прави участник във всичките си блага този, който го учи...” ²²

И като си нямам земна църква и земен пастор, понеже слугувам на Небесната Църква и на Вечния й Пастир, то защо така охотно изтегляте книгите ми? Не съм ли нечист според собствените ви теологически доктрини? Защо тогава се допирате до нечисто, та да се осквернявате? Или защо сте готови да се храните в една гостилница, а плода на благодарението си да давате в друга? Не знаете ли, че това е гнусно нечестие пред Лицето на Бога и Отца? Защо пожелахте да го вършите? Не затова ли, понеже другата ви гостилница е видима и там всички вярващи ви забелязват, като влизате в събранието? Неудобно е някак си да останете безплодни когато минава дискосът покрай вас, нали? А колко лесно било да влезете анонимно в Божията съкровищница на служение “Мория”, да изтеглите анонимно книгите на Господния пророк, да ги прочетете анонимно, за да не хвърли никой укор за вашата “благонадеждност” към църквата, към която принадлежите! И накрая – досущ като в изобличението на псалома, да плеснете с ръце и с възторг да си кажете:

“Изиграхме го оня, смахнатия от Добрич, който си подарява книгите! Ха, ха, ха! Кой ни знае, кой ни види?”

²⁰ (Лука 6:38)

²¹ (Матей 10:8)

²² (Галатяни 6:6)

Господ Исус Христос ви знае и ви вижда! И един ден, когато застанете пред Святия Му Престол, Той изобщо няма да ви пита колко книги от пророка Му сте изтеглили и прочели, а кога имахте смирение пред Него и преклонение пред Духа Му, за да донесете благата си в Божието влагалище, за да има храна за Дома Му. Кога изобщо бяхте пръчки от Лозата, които дават Плод, за да се прославя Отец, Който е на небесата? Кога заченахте Благодатния Емануил, за да ви прошепне Святият Дух, че Този Младенец расте и възраства с непрестанно и безкористно даване, понеже е Съвършеният Плод на Божията Благодат? Паднахте ли някога на колене пред Бога и Отца, за да Му зададете най-простичкия, но и най-съдбоносен въпрос на Вярата:

“Отче наш! Защо Ти ни даде Святия Си Дух?”

И Сам Той да ви отговори:

“Дадох ви Духа Си, за да се научите да живеете Живот на даване! Защото Аз съм Бог на Любов и Любовта Ми е даваща! Даване, което расте с всеки изминал ден, Аз го благославям, за да става все по-голямо и голямо, докато накрая се превърне в Свята саможертва пред Моя Олтар!”

Има ли уши църковното желязо, за да чуе тези Отечески думи и да се покае? Има ли очи църковното желязо, за да ги притвори пред Благодатния Баща и да заплаче? Има ли Разум и Мъдрост църковното желязо, та да проумее, че християнинът става съобразен на Христос, когато се съразпне на Неговия Кръст, давайки живота си за приятелите си и така да изпълни Пovelята:

“Никой няма по-голяма любов от това щото да даде живота си за приятелите си...”²³

“Да даде живота си...” – приемате ли го, мои коравосърдечни неприятели? Вярвате ли го? Изповядвате ли го? Живеете ли го?

Не очаквам да ми отговорите, нито да се стреснете от думите ми, понеже князът на мрака е помрачил очите ви, та да не виждате, заглушил е ушите ви, за да не чувате, и е напълнил с безумие сърцата ви, за да се не покаете...

²³ (Йоан 15:13)

Ето, братко мой! Всичко, написано по-горе, беше притискането на душата ми от желязото! Желязото, от което се правят гвоздеите на Рим, за да се забият в ръцете и нозете на всеки жертвен юнец! Желязото, което закорави в неблагодарност десетки хиляди вярващи в България, за да се поругаят с виденията, които ги хранят, и да прокобят сърцето, което Исус превърна в Извор от Сион. Желязото, чиито страшни остриета аз трябваше да претърпя в ръцете и нозете си, за да уподобя изцяло духа си в Образ на слуга и в страданието на съразпнат с моя Господ. И сега какво повече да изговорят устните ми или напишат ръцете ми, освен думите на моето благодарение, с което казвам на Спасителя:

“Святи мой Господи! Душата ми Те величае, и сърцето ми въздига благодарение към Тебе, че не спести на пророка Си Своите кръстни болки, нито глътките от Твоята Чаша! Благоволи, Исусе, да укрепим духа ми, за да издържа докрай в Делото, което Си ми заповядал да върша! Благоволи, Господи, да съхраниш сърцето ми от сганта на беззаконните, и да покриеш с Мантията на Благодестието Своя слуга и всичките Си Верни и смирени чеда! Амин и Амин!”

2. ВИДЕНИЕТО СЪС СЪНИЩАТА НА ВИНОЧЕРПЕЦА И ХЛЕБАРЯ (ЗАЛОГЪТ НА БЛАГОЧЕСТИЕТО)

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Ако някой човек е прицел на Божието Благоволение и посочване, то такъв непременно ще извърши всичко, за което е бил посочен от Бога. Без да имат никакво значение обстоятелствата и сътресенията. Без по никакъв начин да повлияят съпротивленията на сто, хиляда, милион или милиард човеци.

Значение има само Бог и Неговото Свято Предуздание!

Когато преди близо девет години написах книгата за **“Пътят до потока Кисон и върха на Кармил”** Исус заяви едни думи, които тогава ми се сториха страшни и дори трудни за разбиране. В онзи миг Господ каза за слугата Си:

“Приближете се към пророка Ми, защото на него дадох да поправи падналата Давидова скиния! Приближете се при пророка Ми и отвърнете очите си от лъжепророците на Езавел. Защото лъжепророците на чародейката ще продължат да мамят сърцата ви с дипломите си, с конференциите си, с тщеславието си, с греха си, с гордостта и надменността си. Но онзи, който ще въздигне събореното, ще го направи със Сила от Отца Ми. Сила, която ще смути всичките слуги на дявола. И понеже Аз познавам лукавството и злобата на Езавелините слуги, то и затова ще допусна върху служението на слугата Ми Стефан да се излее всичката злоба, всичката ярост, всичката неправда и всичкото чародейство...”

За слуга, който беше изпълнил седем години от слугуването си на Исус, аз не можех да повярвам, че тепърва предстои демонична съпротива против служението ми. Може би вътрешно се надявах, че часът на вечерния принос е наближил в живота ми, и е само въпрос на някаква седмица или месец, за да участвам в така жадуваното въздигане от Господа. А веднага след книгата за Пътя на пророк Илия, Духът смири сърцето ми, като ми потвърди, че ще трябва да претърпя не само ямата, но

и тъмницата на Йосиф. И аз засвидетелствах това в следващата пророческа книга за **“Животът на Йосиф”**. Всъщност – именно тъмницата щеше да се превърне в най-огненото изпитание за вярата ми. И там аз щях да разпозная духом един виночерпец и един хлебар. Но нека за всичко това сега да ти проговори моя Господ. Защото Той отново се беше снишил в моята тъмница, за да говори на сърцето ми. Ето думите, с които Исус започна разговора Си с мен:

“Слуго Мой! Помниш ли как преди петнадесет години Отец Ми ти каза с Духа Си, че в света има два вида книги на библейска тематика?”

“О, Исусе! Помня тези думи! Защото тогава разбрах от Отца, че както има книги, написани от човеците за Бога, така има и книги, написани от Бога за човеците. И аз трябваше да избирам в сърцето си на кои книги да заложа с вярата си. Защото с първите книги, написани от човеците за Бога, щях да намеря спонтанен прием в църквите, но с вторите книги, написани от Бога за човеците, щях да бъда тотално отхвърлен и поруган...”

“А имаше ли ти просветения поглед на Духа, с който да разбереш, че Моят Отец отнапред те подготвяше за тъмницата на Йосиф, в която непременно ще видиш един виночерпец и един хлебар?”

“Не, Исусе! Тогава съм бил в самото начало и сърцето ми не е било мощно просветено, както е сега в края. Та дори шест години след първия разговор с Отца, когато написах виденията за живота на Йосиф, аз пак се спрях преди тъмницата му и не ми беше дадена тази изобилна Светлина, която Ти ми даваш сега...”

“Всяко нещо с времето му! Тогава си бил в началото на пътя и призванието си, без все още да си познавал Кръговете на Божието Свято Присъствие. Но ти отново помисли върху думите на Отец Ми, когато Той постави съдбоносния избор пред сърцето ти. Защо ти избра да положиш живота си за книгите, написани от Бога за човеците, а не поиска бързата и евтина слава на книгите, написани от човеците за Бога? Защо поиска злостраданието на пророк, а не пожела славата на теолог?”

“О, Иисусе! В онова време Духът на Отца ми каза, че с книгите, написани от Бога за човеците, ще намеря изобилен достъп в Небето, а с другите книги – ръкопляскане от човеците на земята. Как можех да пожелаая друго, освен Небето, в което Ти Си Цар? Как можех дори да помисля, че ще заложа на една евтина и земна слава, която прехожда? Не, Господи мой! Аз направих избора си и не съжалявам за нито една секунда от времето, в което Ти слугувах, и за всичките дни, месеци и години, в които ще Ти служа...”

Господ се усмихна на думите ми, а след това погали главата ми, като ми казваше:

“Ето това се нарича залог на Благочестието, слуго Мой! А да заложиш на Благочестието, без да се уплашиш от религиозното гонение и сатанинския бяс, ще рече, че си избрал съдбата на Цафнат-панеах. Защото Цафнат-панеах е Благочестието, родено от връзката между Благословието и Жертвата!

Виж тогава тъмницата, в която се намираш, защото след малко аз ще направя в нея духом да се появят виночерпецът и хлебарят. Не онези, древните, но днешните, които са последни. И те не просто ще се появят в тъмницата, но ще говорят с теб, пророка Господен. А ти, като помниш и знаеш, че Господ е, Който въздига, не мисли за Фараон, като за светска власт, нито като за човешки управител, но виж в самия Фараон Божият Суверенитет, сиреч, Волята на Отец да се разпорежда със съдбите на всичките Си творения...”

След последните Си думи, Господ застана до края на тъмницата, като вдигна ръката Си и отвори врата, през която влязоха виночерпецът и хлебарят. И ето, че подобно на библейския разказ за Йосиф, към мен се приближи виночерпецът, като ми казваше:

“Слуго Господен! Знам, че неслучайно се намираш в тази тъмница, заради Делото, което вършиш. Яви ми, моля те, що ще рече сънят от Бога и Отца, който ми беше даден. Защото той гласи следното:

“В съня ми, ето лоза пред мене; и на лозата имаше три пръчки, и виждаше се, като че напъпваше и цветовете ѝ цъфтяха и гроздовете на лозата узряха. А Фараоновата чаша беше в ръката

ми; и взех гроздето, изстисках го във Фараоновата чаша и подадох чашата във Фараоновата ръка...”²⁴

Докато слушах думите на виночерпеца, вълни от Божия Любов изпълниха сърцето ми за него. И аз, като го прегърнах, му проговорих, казвайки:

“Тази Лоза, Която си видял, е Самият Господ Исус Христос, Който и сега е с нас в тъмницата. Трите пръчки на Лозата са Званите, Избраните и Верните, а гроздовете им са Плодовете за Небесното Царство.

Тази Чаша, която е държала ръката ти, е Сърцето Исус Христово, готово за Свято пожертвование пред Бога и Отца. И ето – Господ ни е дал пример с Жертвата Си, тъй щото всичките гроздове, които биха се изстискали в Чашата, да се превърнат на Вино, с което да се принесем на Бога и Отца! Затова Сам Отец ще ни въздигне на времето ни, понеже сме пожелали най-вътрешното на Неговото Светилище! И заедно с нас Той ще въздигне всички тия пръчки на Лозата, които родиха гроздовете ѝ, за да се прославя Божието Име...”

Докато още говорех развълнуван на виночерпеца, хлебарят ме изгледа с презрителна гордост, като казваше:

“Като си пълен с толкова красноречие и уж добре тълкуваш, то какво ще кажеш за моя сън, който е не по-малко впечатляващ от този на виночерпеца? Чуй съня ми и ми пророкувай според славата, която напълно заслужавам. Защото сънят ми гласи следното:

“...ето, три кошници с бял хляб бяха на главата ми: в най-горната кошница имаше от всякакви ястия за Фараона; и птиците ги ядяха от кошницата на главата ми...”²⁵

Докато още хлебарят ми говореше, Господ до мен се смръщи и погледът Му се изпълни с пламъци на Свещен Гняв. И аз, като отворих устата си, пророкувах напълно според Гнева Господен, върху съня на хлебаря:

“Измамила те е гордостта на сърцето ти, нечестив хлебарю! Защото, ето, трите кошници с хляб върху главата ти, отговарят на лъжовното слово от змея, звяра и лъжепророка. И птици от свърталището на мерзостта

²⁴ (Битие 40:9-11)

²⁵ (Битие 40:16-17)

кълват от най-горната кошница на лъжепророка, който мами човешките души да се покланят на змея, и да разменят Образа на Господ с образа на звяра! Ти малко си внимавал на Словото Господно и не си дал на Църквата книги, написани от Бога за човеците, но само и единствено човешко празнодумие, фалшиви видения и религиозни брътвежи. Господ никак няма да те въздигне до Престола Си, но непременно ще те обеси, поради нечестивите въжета, с които си бил вързан, за да мамиш човеците със словото на всичката сатанинска заблуда...”

Слушайки думите ми, хлебарят злобно вдигна ръката си и поиска да удари устата ми, но тогава Господ простря двуострия Меч от устата Си между мен и него, като му извика със страшен Глас:

“Гнусни и безумни нечестивецо! Свали ръката си и изсъхни от корен в собствената си тъмница! Никак да не посегнеш на устата на пророка Ми, защото ще те изпепеля в Гнева Си! Никак да не се мамиш, че си величав и въздигнат от Бога, понеже си вързан от дявола и нямаш никакъв дял с тъмницата на пророка Ми. Защото тъмницата на слугата Ми е пророческо злострадание, докарващо Изкупление за Моите души, а твоята тъмница е лъжепророческа измама, докарваща мерзост и запустение за дяволските поклонници. Отец Ми вече те е обесил духом, тъй щото си по-мъртъв от мъртвите, по-зъл от най-злите и по-грешен от най-грешните!”

Докато Исус изговаряше думите на пламенния Си Гняв, над главата на хлебаря се появи въже с примка, която падна върху главата му и се стегна на шията му. А след това въжето се издигна нагоре, тъй щото хлебарят издъхна и изчезна от погледа ми. А след това знамение Господ мигновено промени Гласа Си. И преливащ от Благост и Милост Той проговори на виночерпеца, като му казваше:

“Аз съм Истинската Лоза, и Отец Ми е Земеделецът! А ти, виночерпецо, непременно ще бъдеш Примерът и Олицетворението на Званите, Избраните и Верните, които ще съхранят Благочестието си с цената на страшно гонение. И когато гроздовете им бъдат смачкани, за да се превърнат във Вино, а Чашата Господна се напълни докрай, Сам Аз ще ги явя на Сватбата Си като последното

и най-славно поколение на Сион, утвърдено в Благочестието на Йосиф. Поколението Цафнат-панеах...”

След тези последни Господни думи виночерпецът се въздигна в Светлината на Духа, намирайки мястото си сред жертвените юнци на Божия Свят Олтар. А Исус отново ми проговори, като казваше:

“Нека всеки от Моите завинаги да положи това видение в сърцето си. Защото днес всички ще бъдат заставени да избират между виночерпеца и хлебаря! И според какъвто е изборът, такава ще бъде и сетнината!

Ако някой е избрал да заложи на нечестивия хлебар, от чиито кошници кълват религиозните демони от свърталището на мерзостта, то такъв никак няма да избегне Гнева Господен и Деня на Страшния Съд! Но ако друг е приел да пострада заради Благочестието, ставайки съобразуван в Моите страдания, то такъв непременно ще се яви с пълна чаша Вино на Сватбената Вечеря на Агнето! И нека никой от пострадалите за Мене да не се учудва, нито да роптае, че Божият отговор дълго се бави, понеже именно така Словото Ми ви изпитва. Защото, ако четете библейския текст за Йосиф, непременно ще видите, че виночерпецът забрави за Божия слуга, и не го спомена пред Фараон цели две години. Така и Отец Ми допуска да бъдете забравени, когато сте съразпнати със Сина Му, защото чрез Отческата забрава влизате в Кръга на Солта, където думите “Елои, Елои, Лама Савахтани” са били изричани от всички жертвени юнци.

А ти, слуго Мой, последвай твоя Господ, Който ще ти даде видение със сънищата на Фараон. Понеже в тези сънища заблестява съвършено Божието Предуздание.

Аз, Господ на Цафнат-панеах, все още говоря и не млъквам!”

3. ВИДЕНИЕТО СЪС СЪНИЩАТА НА ФАРАОН (ПРЕДУЗНАТОТО ОТ БОГ ОТЕЦ)

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Когато насоча своите трепети към Небето и започна да мисля за Всемогъщия и Свят Бог, Който с пламенна Любов и безпределен Разум е създал Своите творения, то тогава земният свят край мен избледнява и нищо в него не заслужава да се сравни с Присъствието и Светлината на Бога. При всички духовни въздигания, в които Отец ме допускаше да пристъпя в Светилището Му, аз осъзнавах колко чрезмерно велик е Той. И как, въпреки Величието Си и Светлината Си, излива Святия Си Дух, за да ни издири, освети и приготви за Вечността.

Аз удивен осъзнавах, че няма нищо, което да изненада Бог или да Го намери неподготвен. Няма случка или събитие, които Той да не е видял. Няма ситуация или проблем, които Той да не е разрешил. Няма нищо, вън от нас или вътре в нас, което Той да не познава. Няма дори един милиметър от Вселената, който да не е пронизан от всемогъщата Му Сила. И така неизменно достигах до Мъдростта на Отца, чрез която Той управлява съдбите на всичко видимо и невидимо – от началствата, властите, силите и господствата на Небето до най-нищожната твар на земята.

Мъдростта на Отца, братко мой! Тази Мъдрост, която е провидяла, предугадала и предначертала всичко от Началото до Края! Тази Мъдрост, с която Отец е явил на света Своя Син Исус Христос!

Не мога да започна с други думи преди видението от моя Господ, просто защото духът ми е заслепен от лъчите на Цафнат-панеах. От оня древен Йосиф, който е образ и сянка на Божият Син. Защото Йосиф беше Спасението на света в древността, а Исус е Спасението на света за Вечността. Йосиф беше продаден на исмаиляните по предложение на брат си Юда за двадесет сребърника, а Исус беше предаден от Юда Искаротски за тридесет сребърника. Йосиф слезе в тъмницата на Египет, а Исус слезе в тъмницата на ада. Йосиф беше въздигнат до престола на Фараон, а Исус – възнесен до Престола на Отца. И ако да бих продължил да изброявам знаменията на Отческата Мъдрост в духовната връзка между Йосиф и

Исус, то значи да изявя Скритата Манна от всички следващи видения. Но аз ще спра дотук, защото прицелът на тази глава са сънищата на Фараон, които в духа на последния Цафнат-панеах са могъщата Сила на Божието Предуздание. Затова нека да ти изявя думите на моя Господ, Който отново се беше снишил, за да говори на сърцето ми. Ето думите, които Той ми каза:

“Слуго Мой! Мъдростта на Отец Ми е твърде висока, за да бъде позната на тези, които живеят по земята. Тя е слънчев дар единствено за духовния човек, сиреч, за оня, който се е научил да мисли за горното, а не за земното. А в сънищата, дадени от Всевишния на Фараон, Отец Ми остави духовни послания не само за древния Си Йосиф, но и за последното поколение на Благочестието, което ясно трябва да разтълкува седемте изобилни и седемте гладни години. Кажете Ми тогава:

Как ти разчете тези сънища? И какво видях в тях?”

“О, Господи мой! Съдейки по духовните символи на Твоето Слово, аз бях готов да приема, че житото, родено през седемте изобилни години, са число на спасени човешки души до Мига на Грабването, след което настъпват седемте години на Голямата Скръб. Но последните думи на моя Отец, които Той каза на сърцето ми, ме направиха предпазлив в размишленията ми, тъй щото се отказах от тази лесна аритметика. Понеже Той ми потвърди, че аз вече четиринадесет години събирам житото му, за разлика от древния Йосиф, който направи това за седем години със земното жито. И при мен Отец беше решил да събере тъмницата ми и жетвата ми на едно място, за да бъде скъпоценна пред Очите Му жертвата ми. А това вече ми дава основанието да мисля, че житото в сънищата на Фараон не касае самите души, но Божията храна за тези души. Понеже, за разлика от древността, сега периодите на изобилюето и глада протичат едновременно. И едни човеци се хранят с житото на Божието изобилие, за да оцелеят, а други умират поради измамите на умноженото беззаконие...”

“Правилно размишляваш, слуго Мой! И верните Ми, като знаят, че Пътят и Портата на Спасението са твърде много стеснени, биха ли имали самочувствието да разпознаят в житните зрънца човешки

души? Няма ли тогава при Мига на Грабването половината свят да се въздигне в облаците, за да посрещне Господ на Славата? Но ето затова Аз ще повторя вече казаното от теб, а именно:

Последният период за поколението Цафнат-панеах е изобилен с житото от Сион, тоест, с откровенията, просветленията и виденията на Святия Дух, които водят до всяческо познаване на Божиата Пълнота и обличане с дрехата на Благочестието.

А това води до духовен контрапункт, който гласи:

Последният период на поколението на умноженото беззаконие отговаря на страшен глад и тотално помрачение, които докарват мерзостта на запустението.

Нека тогава отново да те въздигна до Божието Светилище, защото Сам Отец Ми ще ти даде да видиш последните сънища, които Той е заповядал като духовен печат над света до Мига на Грабването, Голямата Скръб и Господното Пришествие...”

След последните Си думи Господ полетя с духа ми, тъй щото двамата мигновено се въздигнахме към Хълма Сион и Небесния Ерусалим. А когато вече бяхме там и тръгнахме към вратите на Божието Светилище, Господ за миг се спря, като ми казваше:

“Изпълни ума си с тържество и предай сърцето си на благоговение. Защото не си бил посочен от човеци, за да е човешка съдбата ти, нито избран от земни общества, за да е суетно свидетелството ти. Ти си посочен от Отца, Сина и Святия Дух, и горко на онези, които се съблазняват в избора на Троицата. Защото всички останали избори ще се препънат и съкрушат, въпреки изобилието от земни богатства, с които дяволът е искал да даде гаранции за тяхното устояване. За да остане само Отеческият Избор и да се сбъдне само Неговото намерение...”

След тези съкровени и твърде Свети за духа ми думи, Господ се приближи до вратите на Божието Светилище и ги разтвори, като пристъпи напред към Престола на Отца. И вдигнал ръцете Си, Исус вече Му казваше:

“Свети Мой Отче! По Твоята Воля въвеждам пророка Ти в Светото Ти Присъствие, за да го направиш да свидетелства за сънищата на

Фараон, които Ти Си заповядал да бъдат духовни печати върху днешния последен свят. И с тези сънища да се сбъдне последното преминаване на Духа Ти с изявата на поколението Йосиф...”

С последните думи на Господа отсрещ Отеческия Престол се надигна Облак от Божия Слава, който прелетя пространството, докато застана над главата ми. И бляскави мълнии излязоха от Облака, та явиха видения пред очите ми. А тогава Сам Отец проговори на сърцето ми като казваше:

“Слуго Мой! Теб избрах и посочих, за да бъдеш настойник на най-дълбоките тайни на Моя Суверенитет. Ето, сине човешки, тоя Облак, който в древността се спусна над двореца на Фараон, а мълниите му явиха Моите сънища, сега се е спуснал и над тебе. И същите мълнии ти явяват първия сън, за който Фараон някога каза:

“В съня си, ето, стоях край брега на Нил. И, ето, седем крави тлъсти и хубави излязоха из реката и пасяха в тръстиката. И, ето, след тях излязоха други седем крави, слаби, много грозни и мършави, каквито по грозота никога не съм видял в цялата Египетска земя. И мършавите, грозни крави изядоха първите седем тлъсти крави; но пак, като ги изядоха не се познаваше, че са ги изяли; но изгледът им беше тъй грозен, както и в началото...” ²⁶

А след първия сън, мълниите ти явяват и втория сън, за който Фараон някога каза:

“После видях в съня си; и, ето, седем класа пълни и добри израснаха из едно стъбло. И, ето, след тях израснаха други седем класа, сухи, тънки и прегорели от източния вятър; тънките класове погълнаха седемте добри класове...” ²⁷

Гледай виденията от мълниите, слуго Мой! И нека Синът Ми просвети ума ти и сърцето ти със Скритата Манна на Моята тайнствена Премъдрост. Защото тези сънища са Моят последен белег за света, който вече преминава...”

Отец спря да говори, а аз не смеех да повдигна главата си, та да бих видял виденията от мълниите, понеже Облакът на Божията Слава твърде

²⁶ (Битие 41:17-21)

²⁷ (Битие 41:22-24)

много притискаше духа ми. Но Господ ме хвана с ръцете Си та ме привдигна, за да гледам. И ето, че Той вече ми говореше, казвайки:

“Виждаш ли, слуго Мой, как изглеждат водите на Нил?”

Погледнах към водите на реката в първото от виденията на мълниците. И тогава ясно забелязах, че това бяха Свети и Живи води от Реката на Живота. А това ме накара да кажа на Исус:

“Господи мой! Ясно виждам как Отец е направил водите на Духа Си да се явят сред Нил. И от самите води излизат седем тлъсти и хубави крави, които отидоха да пасат в тръстиката...”

“А какви са тези крави? Не са ли те обществата, родени от Божията Благодат, сиреч, от седемте Божии Духове, които идат от Реката на Живота. А помниш ли ти на какво бяха свидетели седемте Божии Духове?”

“Да, Исусе! Помня Божиите Духове от чудните видения, свързани със Символите на Скъпоценния Камък, Който Си Ти. Първият Дух свидетелстваше на Властта и Авторитета Ти! Вторият Дух - на Страданието и Скръбта Ти! Третият Дух - на Разпятието и Възкресението Ти! Четвъртият Дух - на Грабването Ти! Петият Дух - на Непорочността и Чистотата Ти! Шестият Дух - на Слугуването и Смирението Ти! И седмият, последен Дух - на Пламъка от Златния Ти Светилник, който е Любовта Божия!

Кравите, родени от тези Духове, бяха църквите, верни на Завета Ти!

Водени от Теб, те наистина ходеха в тръстиките на света, сиреч, сред грешните и отпадналите, за да ги пасат, сиреч, да ги прибират във вътрешната Светлина на Божието Спасение...”

“Благословени са очите ти, че виждат, слуго Мой! Защото наистина това са тлъстите и добри крави в първия сън. Но ти виж какво ще се случи във видението. Защото сънят продължава да се развива...”

Отново погледнах във видението на мълниците, когато забелязах как водите на Нил мигновено потъмняха, тъй щото нямаше и следа от Живата Вода. И тогава от тъмните води на Нил излязоха седем мършави и грозни крави с кръвясали и злобни очи. Видели тлъстите и добри крави, мършавите скочиха върху тях. И като отвориха устата си, пълни с железни зъби,

мигновено ги разкъсаха и изядоха. Гледката беше твърде страшна и ужасна, за да се понесе. Но всичко в нея беше абсолютно реално и истинско. И аз, като не можех да задържа сълзите си от прекомерното наскърбяване, казах на моя Господ:

“О, Исусе! Водите на Нил се превърнаха в духовни течения на ада. И от тях излязоха седем мършави крави с остри и железни зъби, с които разкъсаха добрите крави и ги изядоха. И сега как да не видя, че тези седем мършави крави бяха водени от седемте червея на сатанинското лукавство? Как да не видя, че това са седемте по-зли духа, които се връщат в опразнената къща? Как да не позная, че това са Едом и Мамон, Корей и Езавел, Моав, Амалик и Молох? Та нали именно това са началствата и властите на умноженото беззаконие, които доведоха до последното отстъпление на църквите от Твоя Завет? Та нали те са чудовищата с остри зъби, които разкъсаха добрите и тлъсти крави?”

“Да, слуго Мой! Такава е Истината!” – отговори ми Исус и продължи:

“И на кой друг пророк да бих дал да свидетелства на първия от сънищата на Моя Отец? С кой друг слуга Аз някога съм изобличавал седемте мършави крави на умноженото беззаконие, както го сторих чрез тебе? И с кой друг пророк да завърша започнатото? Та нали всичките днешни самозвани пророци дойдоха именно от тъмните води на Нил с всичката измама на сатанинското лукавство? Нали те научиха вярващите да търгуват, да вярват в пари, да се гримират със светска теология, да търсят дял и от двата свята, и всячески да се кланят на духовете на мерзостта и запустението?

Виждате ли вече страшния им глад, люде Мои? Разбирате ли, най-сетне, че главната причина злите крави да разкъсват добрите, е именно в ненаситността им, която се дължи на празнота? А не е ли празнотата там, където Отец Ми е оттеглил Присъствието на Святия Си Дух?

Но ти виж, слуго Мой, и втория от сънищата на Моя Отец! Защото той е още по-съдбоносен от първия. Виждаш ли как седем класа, пълни и добри, израснаха от едно стебло?”

С вълнение погледнах към второто видение, когато забелязах как пред очите ми се разкриваше чудесната Божия Менора, сиреч, Златният Светилник със седемте Божии Духове, като всеки от Духовете беше един клас. Това ме накара с думи на възторг да кажа на Исус:

“Ах, скъпоценни мой Господи! Твърде велика и пречудна е Отческата тайнствена Премъдрост! Та ето – очите ми виждат Божията Менора, която трябваше да бъде същинското жито на Църквата! И всеки от Божиите Духове да бъде житен Клас, Който ни дава чудесно познание за Божията Пълнота!”

“Да, слуго Мой! Сънят е изява на Божията Менора! Светилникът на Начинателят и Усъвършителят на Вярата, който вие трябваше да прегърнете с всичката си Любов към Отца, Сина и Святия Дух!

Ами ако тази любов охладнее? Ако човеците не искат да обичат житните Класове на Отца? Помниш ли предупреждението Ми към оня, който би оставил първата си любов? Помнят ли Моите как в Откровението казах на един от служителите Си:

“Но имам това против тебе, че си оставил първата си любов. И тъй, спомни си от къде си изпаднал, и покай се, и върши първите си дела; и ако не, ще дойда при тебе скоро и ще дигна светилника ти от мястото му, ако се не покаеш...”²⁸

Какво ще се случи, ако някой откаже да се покае, когато Господ го изобличава чрез пророка Си? Каква ще е сетнината на всичките непокаяни пастори, които се закоравиха от пророческото слово и не се покаяха? Ако Господ прибере стеблото със седемте Си Житни Класа, разберайте седемте Божии Духове, то няма ли да се отвори път на други класове и други духове? Няма ли да се сбъдне продължението на втория от сънищата на Моя Отец?

Виж това продължение, пророко Господен, и го засвидетелствай на Църквата Ми...”

Със свито сърце погледнах към видението на Божиите мълнии, когато забелязах как израснаха други седем класа, сухи и тънки. И източен вятър, идещ от бездната, с пламъци на демонично разорение, прегори зрънцата

²⁸ (Откровение 2:4-5)

на класовете, тъй щото сърцето ми безпогрешно разпозна активността на лъжепророка и влиянието на човека на греха и синът на погибелта. А тогава тънките и прегорели житни класове погълнаха добрите житни класове, тъй щото развълнуван извиках на Исус:

“Господи мой! Не ми ли даваш да видя самият Божий Гняв върху поколението на нечестивите? Защото знам, че не е възможно сатанински дух да погълне Божий Дух. Но ако Бог се разгневи на някое общество и оттегли влиянието на Духа Си, то тогава непременно ще се сбъдне писаното от Апостол Павел:

“И затова Бог праща заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали истината, а са имали благоволение към неправдата...”²⁹

“Именно това се случва, слуго Мой! И нека сега всеки от Званите, Избраните и Верните завинаги да запомни Божиите сънища, защото те са Съвършеният печат на Божието Предузание.

Печат, за който са пророкували пророците! Печат, за който са предупредили Апостолите Ми! Печат, за който Аз днес говоря на пророка на Сион в тази най-свята и последна пророческа книга! Защото вие днес живеете във време на смесени периоди! В единия период ще намерите Божието Изобилие – житницата на пророка Ми, пълна с отбрани и животворни семена от Сион! В другия период ще забележите глада, който кара безумните да ядат всичко, което някой им пробутва за храна – смоли и отрови, червеи и нечистотии, семеизливане и повръщано! Въпросът е:

За какво сте гладни вие днес? Дали сте гладни за Божията Вечна Правда – за да бъдете изобилно нахранени и благословени? Или сте гладни за всякакви демонични и човешки брътвежи, които са отрова за духа и проклятие за сърцето? Ето, чуйте думите, които Отец Ми ще изрече на пророка Си относно поколението Йосиф, което Ние ще съхраним за Мига на Грабването...”

След тези думи на Исус аз видях как Облакът на Божията Слава се въздигна от духа ми, като се връщаше към Божия Престол. И мълниите с

²⁹ (2 Солунци 2:11-12)

виденията се прибраха в него. А тогава Отец отново проговори на сърцето ми, като казваше:

“Слуго Мой! Очите ти няма да се затворят до свършека, и сърцето ти непременно ще удържи тежкия товар на Цафнат-панеах, който съм ти дал да носиш. Защото на твоето слугуване ще дам да се погрижи за добрите крави и добрите класове, които ще бъдат дял на поколението Йосиф. А на враговете и противниците ти ще заповядам да изпосталеят от глада, докато ребрата им хлътнат и кожата им се изопне навътре. Те ще искат да ядат житото Ми, но Аз ще заповядам то да не се задържа в сърцата им! Те ще прострат ръце и отворят уста, за да се нахранят, но Аз ще направя погълнатото пояждащ огън, та да ги тресе непрестанно, докато съвсем ги погуби! И в Деня и Мига, когато се върнеш при Мен, за да влезеш в дела и наследството си, ще разбереш, че твоят Всемогъщ Отец е опазил съвършено житницата Си, тъй щото дори едно зрънце не е било разпиляно, нито родено напразно!

А сега, сине човешки, тръгни със Сина Ми! Защото Той ще ти яви най-дълбоките и благодатни знамения на Божията тайнствена Премъдрост, свързани с Цафнат-панеах! И нека за Моите чеда те бъдат Свято и съдбоносно обличане с Дрехата на Благочестието!

Аз, Святият Отец, говорих от Светилището Си!

Блажени, които познават Гласа Ми!”

4. ВИДЕНИЕТО СЪС СИНОВЕТЕ НА ЦАФНАТ-ПАНЕАХ (ПЛОДОВЕТЕ НА БЛАГОЧЕСТИВИЯ)

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз се моля на моя Господ да те загърне в Святия Си Дух и да ти даде да преживееш виденията в тази книга като мехлем, с който Бог е силен да изцели сърцето ти от всички поражения и злини, които си понесъл заради Неговата Вярa, Неговото Слово и Неговият Пример.

За свят, в който властва умноженото беззаконие, Благочестието е неприемлив вариант. За църкви, в които отстъплението се е превърнало в модел на благовестие, Благочестието е достойно за анатема и всяческо религиозно презрение. Тъй щото ако някой иска да се вдъхновява от живота на Йосиф и да открие лъчите на Божията Премъдрост, които свързват древния избраник на Отец с Господ Исус Христос, то такъв непременно да се приготви за яростна опозиция от нечестивите, и за всякакви отмъщения от дявола.

Аз отново ще те помоля да си представиш онази Египетска тъмница, в която Йосиф беше затворен. Библейската хронология ни показва, че когато Божият избраник беше на седемнадесет години, братята му го продадоха в робство на исмаиляните, а те го препродадоха на Петефрий. И в Петефриевия дом Йосиф остана девет години, преди да бъде набеден в поругание от жената на господаря си. Тъй щото от двадесет и шестата до тридесетата си година невинният беше зад решетките. Това не бяха ден или два, седмица или две, месец или два, но четири години в тъмница. Какво ли се е натрупвало през тези години в сърцето на несправедливо обвинения и осъден младеж? Не се ли е питал той къде е Бог, за да не забелязва голямата злина, която му стори една египетска блудница? Не е ли въздишал в среднощните часове на дървения нар, когато отново и отново си е спомнял чудните сънища, дадени му от Всевишния? Как да свърже тези сънища с железните решетки на килията си или с плъховете, които скърцат в тъмното? Или как да забрави, че го е посещавал Всемогъщ и Свят Бог, Който не може да лъже?

Ако е Всемогъщ – защо не го освобождава толкова години?

Ако е Свят – защо сънищата Му не се сбъдват?

Трябва да ти кажа братко мой, че само в изпитание, подобно на Йосифовото, можеш да разбереш от какво си направен. Ако си глинена тухла – непременно би се пропукал и разрушил до състояние на прах. Ако си пълен с колебания и съмнения, то дори и една седмица тъмница би била достатъчна да те съсипе духом. Ако смениш дълготърпението с отчаяние, то тогава си отворил не просто врата, но триумфална арка за внушенията на лукавия. Но ако дълбоко в сърцето си помниш, че Бог не е човек, за да излъже, то тогава дори в тъмница мирът ти с Него би бил като река. Защото е вярно и истинно твърдението, че великата съдба се изковава с велики изпитания. И колкото по-голямо е видението от Бога в живота ти, толкова по-голямо ще бъде и изпитанието, свързано с неговото постигане.

Аз вече никак не се учудвам, че живея във време, когато хората се отказали от свръхестественото, защото естественото им харесва повече. В естественото е пълно с обикновени хора, които живеят обикновения си живот, предадени на обикновените си желания и намерения. Тъжното е, че това естествено от живота на езичника се прехвърли и в живота на християните. То се превърна в такава завеса от маловерие пред сърцата им, щото ако Господ би поискал да въздигне някъде поколение на Йосиф, то всички дръзнали да повярват непременно ще бъдат покрити от всичкото възможно човешко недоверие и подигравки.

Когато преди шестнадесет години написах първата си книга за Бога, аз не знаех колко дълбок и благословен ще се окаже изворът ми. И със сигурност не влагах много вяра в обещанието на Исус, че наградата ми е извънредно голяма, а "Мория" ще бъде Господният Хълм за оцелелите отсрещ Вавилонския гнет. А тогава със сигурност знаех, че първите ми стъпки към Хълма непременно ще срещнат опозицията на обикновеното християнство.

"Спри се! За какъв се мислиш или за кой се взимаш? Кой ти каза, че можеш да постигнеш повече от това, или от оня, които са светилата за пътя пред Църквата?"

Чувах такива мнения, които си бяха пълна демонстрация на съмнения, но те никак не поклатиха сърцето ми. А колкото до "тоя" или "оня", които

били "светила" пред Църквата, много скоро щях да разбера, че не са никакви светила, а най-обикновени търговци, достатъчно лицемерни и гримирани, за да не бъдат разпознати като инструменти на дяволската съблазън. И когато най-сетне Господният бич заплуца против търговците в Храма, всичката ми човешка вяра, че ще намеря мястото и призиванието си в някоя църква буквално се изпари, тъй щото ревностно потърсих Христовата Вяра. Само тя можеше да съхрани сърцето ми и да ми даде нужното дръзновение и непоколебимост в правотата на делото ми. Само тя можеше да ме изпълни със Святия Дух, за да отстоявам Божието Благодение, каквото и да ми коства това. А това ми костваше една дълга тъмница, една яростна религиозна истерия, и един непрестанен демоничен водопад от хули, лъжи, опозоряване и тотална изолация. Без да зная, че Отец е решил именно в тъмницата да ми подари житницата Си, аз трябваше да превърна всеки от дните си в борба за устояване. Името ми вече беше станало синоним на лъжепророк и шарлатанин, а делото ми – вой на вълк. Книгите ми се късаха и изгаряха. Виденията ми се презираха и отричаха. Посланията ми се очерняха от пасторски заплахи, че който ме чете, влиза в бунт с Бога. И всичко това – защото имах Благодението, с което се възпротивих на църковните търговци и заявих Истината, че те са дяволското подкопаване на Основата Христос и подмяната ѝ с образа на звяра и заблудите на лъжепророка.

Но отидоха ли си търговците, дванадесет години по-късно от появата на **"Изгони търговците от Храма"**?

Нищо подобно! Стоят си пред сергиите и продължават да си натискат бутоните на калкулаторите!

Отидоха ли си проповедниците на финансовия просперитет, които превърнаха Христовото Евангелие в лотария, от която печеливши са само поклонниците с пречупени гръбнаци и прегорели съвести?

Нищо подобно! Въртят долнопробни шоута по частните си телевизии, и демонстрират на света бляскавите си зали, в които няма да откриеш дори един поклонник с костюм и обувки за под хиляда долара!

Отидоха ли си, най-сетне, теолозите, с чиито светски доктрини църквите заприличаха на евтини проститутки, готови да легнат с всеки блуднически дух?

Нищо подобно! Академиите и институтите им бъркат от кандидати за евтина религиозна слава и безвъзвратно промиване на мозъци!

Отидоха ли си наемниците, научени от господарите си да насилстват над овцете си, и да се гордеят и превъзнасят над тях, сякаш че ще царуват вечно?

Нищо подобно! Докато има неутвърдени в Христовата Вяра, които се впечатляват от надписа на Пилат, а мразят ясно очертания Христос, те ще бъдат и останат лъскави хитове на човешкото одобрение!

Какво тогава да стори Божият слуга в тъмницата си? Да абортира виденията си, та да се отрече от Благодатния, Който напълни и препълни житницата Си в сърцето му? Или да поиска прошка от нечестивите, че им е бил мъчителен трън за съвестите, и непрестанна заплаха за владенията им? Да съжалявам ли, че великият Вавилон е толкова пространен и голям, а Верните на Божия Пророчески Дух едва няколко дузини? Да лея ли горчиви сълзи, че живея на квартира и щедростта на приятелите едвам покрива нуждите ми, а проповедникът Бени Хин е мултимилionер и таксата да го поканят на евангелско шоу-парти е поне петдесет хиляди долара? Да се измъчва ли душата ми, че в една камениста, безводна и пустинна земя не се намират лесно почви за Святите Божии видения и откровения, та да бих пожънал изобилни плодове? Да страдам ли от притурената тъга в оковите ми, че мнозина тайно четат книгите ми и си преписват откровения, в които не са били изобличени, та да "блеснат" отпосле пред ахналите си слушатели за "директната връзка", която уж имали с Престола на Благодатта? Не знае ли Бог и не вижда ли Съветът на Светиите кой Божий слуга е бил удостоен да се въздигне до Божия Престол и да даде Отческата Светлина на света? Не помни ли Господ Исус кого е направил настойник на Скритата Си Манна, та да би се впечатлил, че някъде беззаконни ръце крадат от дадените даром Вода, Хляб, Вино, Масло и Сол, без да упоменат пред вярващите, че откровенията и тайните, които им проповядват, са били милостиво дадени на Божия пророк, и те

оттам са ги научили. Но как да го направят, когато това проклето име "Стефан Главчев" е вече табу в църквите? Как да си развалят религиозния рахатлък и самочувствие, когато дори само да биха изговорили заглавие на пророческа книга от Хълма Мория, и мигновено биха станали прицел на някой по-горе в религиозната йерархия?

Виждаш ли, братко мой, пиша ти всички тези неща, защото те касаят изпитанието пред благочестивите. Понеже когато някога Апостол Павел е предупредил Тимотей, че всички благочестиви ще бъдат гонени, той е знаел какво пише. И не просто е знаел, но е виждал в съработника си Тимотей един млад Йосиф, който непременно ще понесе жестокото противоречие да бъде осъден без вина и намразен без причина. А когато дойде мигът на въздигането от Бога и Отца, то тогава настъпва същинският изпит по Благочестие. Защото Благочестието не е само страдание за Бога. То е и превъзходство, което трябва да заблести по удивителен и прекрасен начин. Вярвам, че разбираш за какво говоря. А ако не разбираш – ще се върна отново на Йосиф, който вече беше излязъл от тъмницата, а Фараон го въздигаше пред целия Египет.

Можеше ли благочестивия мъж, качен на Фараоновата колесница и гледащ как египтяните коленичат и му се покланят, да даде знак на Фараон и да му каже:

"О, египетски господарю! Спри за миг конете на колесницата! Защото виждам сред покланящите се човеци две нечестиви глави, които непременно искам да обеса!"

И после – скочил от спрялата колесница, да се приближи до Петефрий и жена му, и да им процеди през зъби, казвайки:

"Не сте ли вие крадците на четири години от живота ми? Не си ли ти, блудна жено, онази разгонена от страст египтянка, която ме склоняваше да се сношавам с нея? И не затова ли дръпна дрехата ми и излъга мъжа си Петефрий, че се поругах с тебе? А ти, Петефрие? Нима мислиш, че ще останеш ненаказан и провидението ще те остави да живееш? Защо не се усъмни в жена си, чиито страсти познаваше по-добре от мен? Защо се усъмни в един доблестен слуга, който беше като украшение за дома ти и благословение от Бога за имотите ти? Не ме ли хвърли в тъмницата, само и

само да защитиш нечистата съвест на жена си, която иначе би ти изкарала лошо име сред египтяните? Сега и двамата ви ще обеса, за назидание на цял Египет, понеже сте виновни за грях против Цафнат-панеах!”

Можеше ли (говоря по човешки) Йосиф да изрече тези думи? И щеше ли Фараон да откаже възмездието заради справедливия му гняв?

Разбира се, че не! Йосиф имаше пълното право да поиска възмездие, заради почернената си младост. Но ако беше живял в тъмницата с мисъл за възмездие, то той щеше ли изобщо да има съдбата на Цафнат-панеах?

Ето този е по-важният въпрос! Защото в Египетската тъмница самото Слово Господно изпитваше Божия избраник. И когато Сам Отец го посочи и намери за напълно одобрен, въздигна го.

Да обърна ли тогава нещата към собствената си тъмница? Да живея ли с всеки удар на сърцето си за мига, когато бих въздал на всички, които ме мразеха и увеличаваха злостраданието ми?

Не, братко мой! Аз живея в тъмницата си, за да слугувам на Исус и Божието домочадие! За всяко нещо в повече, което би дошло в съдбата ми, аз ще отдам Славата на Бога и Отца. Защото само Бог е Съдията, докато днес и сега аз оставам един безполезен слуга. И нека тези думи да не ти се виждат тежки, защото те са искреността на сърцето ми. Понеже – било че са ме мразили и презирали – правели са това на Оня, Който ме е изпратил. Било, че са съсипвали достолепието ми и от завист не са могли да понасят помазанието ми – правели са го на Достолепния и Помазаника на Отца. Било, че са късали книгите ми и надъхвали човешките сърца против името ми и делото ми – правели са го против Името, Словото и Делото на Господ Исус Христос. Тази е причината и до днес да не съм изгубил Мира Господен, колкото и да се преумножи злостраданието ми в последните години. А затова, че Благочестието ражда Съвършени Плодове, сега ще те убеди моят Господ. Защото аз все така оставах с духа си при Него и пред Божието Светилище. И ето думите, които Исус проговори на сърцето ми:

“Слуго Мой! Възрадвам си Сърцето на твоя Господ, понеже в думите ти прочитам и съзирам Духа на Йосиф. И не би могло да бъде другояче, след като си могъщо просветен и докоснат от Облака на Отца Ми! А сега какво повече да сторя, освен да те

заведа в Небесния дом на Йосиф, за да ти покажа Дрехата на Цафнат-панеах, която всички вие трябва да облечете?

Възправи се, Стефане! И нека отидем в дома на Благочестивия!”

С възнение последвах моя Господ, Който ме прегърна с десницата Си, тъй щото духът ми премалая от радост. Така ние вървахме известно време, когато пред очите ми се откри прекрасен мраморен дом, върху чиито външни стени бяха изваяни житни класове. Прозорците на този дом светеха празнично и той привличаше благодатно всеки, който би го погледнал. Така Исус влезе през портата на дома и се възкачи по стълбите му, заставайки пред първата от стайте. И когато отвори вратата ѝ, Господ ми даде знак да вляза с Него...

Братко мой! Верни ми приятелю!

Това наистина беше домът на Цафнат-панеах, понеже на една от стените аз виждах закачена златната Фараонова огърлица, а до нея – пръстенът и златната чаша на Божия избраник. Знаех в сърцето си, че тези предмети не са материални, но духовни и никак не се опитвах да ги проумея. А докато още разглеждах всичко с възхищение, Господ вдигна ръката Си и ми даде знак да внимавам на думите Му, като казваше:

“Всичко в дома на Йосиф е желателно, слуго Мой! Но най-желателни остават шарената дрешка на Йосиф, изработена от Яков, както и бялата мантия на Благочестието, дадена от Отец на Йосифовия дух. Затова ти гледай какво ще сторя. Понеже първом ще покажа на сърцето ти шарената дрешка, без която не би била възможна и бялата мантия...”

Господ говореше твърде чудно и пленително, за да мога да разбера в първия момент дълбоките Му думи. Но ето, че Той протегна ръце към една красива закачалка в стаята, откъдето свали шарената дрешка на Йосиф. А след това, като я простря към очите ми, ме попита:

“Как мислиш? Защо Яков направи шарена дрешка на сина си? И каква е силата на тази дрешка?”

“О, Исусе! Спомням си виденията от първата книга за Йосиф, която ти даде на сърцето ми. Там аз проумях, че с тази шарена дрешка Яков възлага упованието си на Бога, за да бъде Господ единственият Пастир на

сина му Йосиф. И тя беше шарена, за да напомня за чудото, когато се увеличаваха стадата на Яков, а намаляваха стадата на Лаван...”

“Добре си запомнил видението!” – усмихна се Исус и продължи:

“Но сега Скритата Манна ще ти даде един по-дълбок духовен поглед от първоначалния. Понеже виж и проумей, че шарената дрешка е съшита от черни и бели ивици, докато мантията на Благочестието е изцяло бяла. И ако шарената дрешка послужи на Йосиф в тъмницата, мантията му послужи за Цафнат-панеах.

Помниш ли как в тъмницата Йосиф спечели благоволенieto на тъмничаря, понеже Господ беше всякога с него? Какви хора попадат в тъмницата, слуго Мой? Само добри като Йосиф ли, или и зли?”

“О, Исусе! Всякакви хора попадат в тъмницата – и зли, и добри!”

“А не обича ли Отец Ми както злите, така и добрите? И не излива ли дъжд както за праведните, така и за неправедните? И ако в Духа на Отца злите са черни, а добрите бели, то какво остава да е шарената дрешка на Йосиф?”

Скритата Манна от думите на Исус вече беше покорила сърцето ми, тъй щото развълнуван Му отговорих, казвайки:

“О, Исусе! Тази дрешка е нашият стремеж да бъдем свършени, както е свършен нашият Отец на небесата! Тази дрешка е Духът на думите Ти, които Ти някога заяви в проповедта на планината:

“Чули сте, че е било казано: “Обичай ближния си, а мрази неприятеля си”. Но Аз ви казвам: Обичайте неприятелите си и молете се за тия, които ви гонят; за да бъдете чада на вашия Отец, Който е на небесата; защото Той прави слънцето Си да изгрява на злите и на добрите, и дава дъжд на праведните и на неправедните. Защото, ако обичате само ония, които обичат вас, каква награда ви се пада? Не правят ли това и бирниците? И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не правят ли това и езичниците? И тъй бъдете свършени и вие, както е свършен вашият небесен Отец...” ³⁰

³⁰ (Матей 5:43-48)

Когато обичаме човеците с тази шарена дрешка, тогава в духа ни има любов както за злите, така и за добрите. С черните ивици бихме прегърнали злите! С белите ивици бихме прегърнали добрите! И с тази шарена дрешка бихме се подготвили за чудесното въздигане от Бога и Отца. Защото във въздигането си ще останем великодушни и незлобиви като Йосиф...”

Думите ми накараха Исус да ме прегърне и силно да ме притисне до гърдите Си. А след това със съкровен Глас да ми каже:

“Тази е първата от великите тайни на Благочестието, приятелю на Сърцето Ми! Тайната – да обичате злите и добрите, и да благославяте онези, които ви гонят и убиват! Защото именно така подготвяте духа си за бялата мантия, в чиито гънки се срещат Благословението и Жертвата. Затова нека сега Аз да разтворя пред очите ти мантията на Благочестието, за да видиш знаменията, които ще се случат в тоя Йосифов дом...”

След тези Свои думи Исус закачи шарената дрешка на закачалката, и свали от нея бялата мантия на Благочестието. А когато я разгъна пред очите ми, настъпи чудо, което ме остави без дъх. Защото от лявата страна на мантията се яви Водата на Духа, а от дясната ѝ страна – Солта на Духа, уподобена на бяло камъче. И докато аз гледах, Господ отново ми проговори, казвайки:

“Виж как Водата и Солта се срещат при гънките на Благочестието! И като протегнеш ръката си към мантията, докосни първом бялото камъче от дясната страна, за да ти се яви библейското послание...”

С огромно благоговение, което ме заливаше на вълни, аз прострях ръката си, като докоснах бялото камъче. И ето, че пред очите ми се яви Йосиф като Цафнат-панеах. Той държеше в ръцете си първородния си син Манасий, като казваше:

“Бог ме направи да забравя всичките си мъки и целия си бащин дом...”³¹

Докато още гледах, няколко сълзи се търкулнаха от лицето на Йосиф. И Исус, като простря десницата Си във видението, събра сълзите в шепата

³¹ (Битие 41:51)

Си. А след това, докосвайки сълзите с показалеца на другата Си ръка, ми каза:

“Гледай какво е силен да извърши Огънят на Божията Любов! Гледай как Огънят ще пресуши сълзите на Йосиф, за да остане само Солта! И като гледаш на Солта от сълзите, кажи Ми:

“Защо Йосиф кръсти сина си Манасия, сиреч, забрава?”

“О, Исусе! Манасия беше Плодът на Благочестието, роден от Солта! Защото Божията Любов, с която беше пълно сърцето на Йосиф, го накара да забрави злото, сторено му от братята му! Понеже когато ние бихме простили с Огъня на Отца греховете на длъжниците си, то тогава Огънят пресушава сълзите ни, и Солта свидетелства на мантията на Благочестието...”

Следващите думи на Исус бяха твърде съкровени и лични за мен. Понеже Той вече ми казваше:

“Ето така Аз искам и ти да забравиш за злото, което ти сториха църкви и вярващи в родината ти! Въпреки раните, които ти нанесоха пастори и предатели – прости им! Въпреки угнетенията, на които те подложиха чародеи и хулители – прости им! Въпреки тръните, които забиха в главата ти неблагоприятни и ялови човеци – прости им! Въпреки страшната тъмница, в която те затвориха враговете ти и ненавистниците ти – прости им! Ти няма какво да губиш, когато си спечелил Мен! Ти няма за какво повече да плачеш, когато си родил Манасия!”

Сълзите вече рукаха от очите ми, и аз никак не се опитвах да ги задържа, понеже Исус ги взимаше в шепата Си. И огънят на показалеца Му отново ги пресушаваше, тъй щото собствените ми люспички сол побеляваха в шепата на Спасителя. А тогава Той отново ми проговори, като казваше:

“А сега, слуго Мой, протегни ръката Си та докосни Водата от лявата страна на Благочестието! И виж видението, което ще ти яви библейското послание...”

Останал почти без дъх, аз повторно протегнах десницата си, този път към Водата от лявата страна на мантията. А тогава пред очите ми отново се яви Йосиф като Цафнат-панеах, който държеше в ръцете втория си син Ефрем, като казваше:

“Бог ме направи плодовит в земята на страданието ми...” ³²

Докато още гледах, Господ отново ми проговори, като казваше:

“Лесно би било за някой да бъде плодовит в земята на богатството и радостта си! Но такъв нека се опита да бъде плодовит в земята на страданието си, за да има силата да роди Ефрем, който е Плод на Благочестието!

Казвам ти, Стефане, че наградата ти е извънредно голяма, понеже ти обърна страданието в сила за раждане, а не в сила за убиване! И така засвидетелства на Църквата Ми, че носиш мантията на Благочестието! Понеже смисълът на Плода е да се прославя Отец Ми, Който е на небесата! И в това се прославя Отец Ми – да принасяте повече Плод! Така съкрушавате тъмното сърце на дявола, който иска от страданието ви да се роди горчив корен, а не сладък Плод. Но ти виж и последното от знаменията с Плодовете на Благочестивия, като протегнеш и двете си ръце – лявата към Солта, а дясната към Водата. И като ги приближиш докосни самата мантия на Благочестието, за да разбереш третата от великите му тайни...”

Вълнението ми от пречудните думи на Исус вече взимаше връх, но Той усмихнат ме подканяше да извърша заповяданото от устните Му. Така аз прострях и двете си ръце – лявата към Водата, дясната към Солта. И като ги приближих една към друга – докоснах мантията на Благочестието. А тогава пред очите ми се яви видение с Израил, който кръстосваше ръцете си, когато трябваше да благослови чедата на Йосиф. И сърцето ми чу Йосиф да казва на баща си:

“Не така, тате, защото ето първородният, възложи дясната си ръка на неговата глава...” ³³

Но мъдрият Израил, посетен от Светлината на Отца, проговори на сина си, като казваше:

“Зная синко, зная; и той ще стане племе; и той ще бъде велик; но по-младият му брат ще бъде по-голям от него, и потомството му ще стане множество народи...” ³⁴

³² (Битие 41:52)

³³ (Битие 48:18)

³⁴ (Битие 48:19)

Докато още слушах, Господ ме попита:

“Защо Израил кръстоса ръцете си? Защо направи втория син на Йосиф по-голям от първородния?”

В следващия миг Светлина от Скрита Манна изпълни сърцето ми, тъй щото казах на Исус:

“Ах, Спасителю мой! Малцина са Божиите избрани, които да претърпяват тъмница и да стоят като жертвени юнци в Кръга на Солта! Но мнозина са гладните, които трябва да бъдат нахранени с Плодовете на Царството! Тъй щото аз вярвам, че Йосиф е нарекъл първородния си Манасия, поради това, че Бог първом избърса сълзите Му, преди да наспори реколта в Египетската земя! Но ако сълзите са личното страдание на Благочестивия поради личното му стоене пред Бога, Плодовете са общото благословение за мнозина!

В Деня, когато Ти ни събереш при Себе Си, малцина ще помнят солта ми, но мнозина ще спомнят Плодовете ми! Малцина ще се вълнуват колко пот, сълзи и кръв са ми стрували тези пророчески книги, но мнозина ще се радват да Те познават и да бъдат въздигнати в Светлината на Духа Ти! Защото в това се прославя Отец – да принасяме много Плодове! И ето това ще рече да се покоря на Израил и на кръстосаните му ръце!”

В отговор на думите ми, Сам Господ кръстоса ръцете Си върху сърцето ми, като ми казваше:

“Запомни думите, които Ми изрече, слуго Мой! Защото ще ги нарека паметни за Сърцето Си, изречени от Мой превъзходен извор!

Солта ще остане между Мен и теб, но Плодовете ще пребъдват в сърцата на всички останали!

Потта, сълзите и кръвта ще останат между Мен и теб, но Плодовете ще спасят мнозина и ще ги утвърдят като поколение на Благочестието!

Понеже и в древността никой не запомни Йосиф като поруган и затворен в Египетската тъмница, но в сърцата на всички, спасени от глада, той остана благочестивият Цафнат-панеах!

Запиши Святите Ми думи на книга! И нека всички Мои да бъдат вдъхновени и просветени за Плодовете на Йосиф! Защото само с тези Плодове ставате достойни да бъдете поколението Цафнат-панеах! А когато запишеш преживяното в дома на Йосиф, отново Ме последвай! Защото ще те благословя с твърде великото видение за последния Йосифов период на земята!

Аз, Господ на Цафнат-панеах, все още говоря и не млъквам!”

5. ВИДЕНИЕТО С ЙОСИФОВИЯ ПЕРИОД НА ЦЪРКВАТА

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Събере ли усилията на верни сърца и единомислието на човеци, посветени в един проект, едно общество би могло да постигне значителен успех. Защото няма по-градивна сила от тази на хора, съгласни в една кауза и отстояващи едно намерение.

През всичките години на слугуването ми към Исус, аз вярвах и се молех на Бога, за да бъде утвърдено обществото на Хълма Господен. Иждивях целия си дух и много често работих чрезмерно силата си, за да се утвърждава Божието Дело и да има все по-могъщо просвещение и освобождение. Пътят, който извървах, беше прицел на всичката възможна демонична съпротива, тъй щото за всяка стъпка трябваше да заплащам с лично злострадание, което остави и печат върху книгите ми. Аз не знаех дали хората разбраха в пълна степен що ще рече един Господен слуга да отстоява Благочестието, с което го е дарил Исус. Но със сигурност стана ясно, че обществото на просветените от Божия Пророчески Дух никога няма да стане многочислено, поради простичката причина, че не всички устояват на Господното пресяване. И за разлика от всички други общества, които биха намерили начин и възможност да се съберат заедно на едно място, посветените от служение "Мория" щяха да бъдат заедно само в Святия Дух на виденията, откровенията и посланията, дадени на Божия пророк. Всичко това предполагаше изпитания, които не са лъжица за всяка уста, но висока летва, възможна за прескачане само от посочените и Избраните.

Пръснати тук и там, от двама-трима в малките населени места до десетина в по-големите, моите приятели щяха да понасят ударите и негодите на една религиозна нетърпимост, която ги похулва и опозорява като "неблагонадеждни и отпаднали".

Защо "неблагонадеждни и отпаднали"?

Ами именно защото те повече нямаше да участват в масовата религиозна вакханалия между човеци и демони. Църковният търговец вече губеше тези души като евентуални клиенти пред сергията си. Църковният теолог

губеше тези души като евентуални кадри за библейска академия. Църковният лидер губеше тези души като овце, чиято вълна повече няма да може да стриже, и чието мляко няма да дои. Отказващи да признаят посредничеството на цялата възможна църковна йерархия, за да намерят личното водителство от Исус, моите верни приятели щяха да пият горчивата чаша на непрестанни религиозни отмъщения, за да отстояват Благочестието, към което са призовани.

Сам разбираш, братко мой, че човек трябва да е наясно с последиците от избора, който прави. Защото този избор е съдбоносно решение, което подлага на изпитание убеждението, увереността и непоколебимостта на сърцето. Има нещо твърде жалко и фалшиво в онези, които са блъскани и завличани от всякакъв вятър, тъй щото никога не са способни да удържат в потвърждението на едно едничко "да" или в отрицанието на едно едничко "не". Един чувствителен процент от вярващи иска да има по два мирни договора в джоба си. Единият мирен договор да бъде с Бога, понеже са повярвали в Исус, а другият мирен договор с дявола, за да не ги гони и угнетява заради вярата в Исус. И понеже не е възможно тези два договора да се съберат на едно място в сърцето, поради духовната вражда между тях, то Сатана бързо намира заместител на единия договор, като докарва в църквите влияние на **"друг дух, друг Исус и друго благовестие"** ³⁵.

Този **"друг Исус"** вече няма нищо напротив християните да имат мир с дявола. И не просто мир, но дълбоко сърдечно съгласие с всички измами и гнусотии на света. Да ти кажа ли тогава каква е цената да притежаваш два мирни договора в сърцето си? Ето, виж я:

Дяволът ти предлага мир, но в замяна иска да поквари благочестието ти! И за да нямаш сърдечни скрупули от поквареното благочестие, той ти предлага да заложиш с вяра в един фалшив Исус, който е измамливият образ на звяра! След плащането на тази цена (да не бъде!) гонението от Сатана спира от само себе си, като с размахване на магическа пръчица. А заместителят на гонението вече е едно измислено тържество, в което всички хвалят чудният "Господ", който им е дал цялата победа над дявола при Кръста. Какво се случва тогава с Новия Завет и с посланията на

³⁵ 2 Коринтяни 11:4

Христовите Апостоли, които никъде не ни спестиха страданията и скърбите си, но обещаха, че всеки благочестив ще бъде гонен? Какво се случва с увещанията на първите Божии пратеници, че през много скърби ще влезем в Божието Царство? И в какво, най-сетне, се превръща Кръстът на Голгота?

Истината е, че щом имаш мирен договор с дявола, то всички белези на войната ще изчезнат от живота ти.

“Първите християни били гонени, ха, ха, ха! Ами че такава е било времето! Тогава не е имало демокрация, както я има днес! Днес си свободен да вярваш в каквото си поискаш! Няма такава неща като скърби за Божието Царство! Те са били някога, когато е била поставяна основата! Днес Кръстът не е страдание, а победа, победа, победа!”

Победа ли проповядвате, лицемери?

Победители на вяра ли се явявате, безумци?

Ако Кръстът е Победа – победете търговците в Храма и възцарете Божията Благодат! Защото търговците служат на баща си, дявола, който е първородният търговец, изхвърлен от Небето!

Ако Кръстът е Победа – победете религиозното лицемерие и възцарете нелицемерното братолюбие! Защото лицемерието е квасът на фарисеите и садукееите, способен да закваси цялото тесто!

Ако Кръстът е Победа – победете гордостта, алчността, завистта, злобата, и първенствуването, за да се възцарят смирието, щедростта, незлобието и слугуването, които бяха Примерът на Божият Син Исус!

Ако Кръстът е Победа – премахнете човешкото титулуване и религиозната йерархия, за да заложите на ясно очертания Христос на Кръста, Който прие Образ на слуга и се смири до Собствената Си мъчителна смърт!

Ако Кръстът е Победа – отхвърлете и заклейте златната чаша на блудницата, която опива земните царе с виното на непрестанното си блудство, и дайте пример на вярващите да пият Господната Чаша, за да бъдат утвърдени в Господния Образ! Защото ако не проповядвате именно Победата на Кръста, всяка друга победа ще ви излезе пирова!

Братко мой! Верни ми приятелю! Решиш ли да проповядваш на човечи с два мирни договора в сърцата тези последни пет послания на Победата,

то ясно ще усетиш, че между теб и тях стои една висока и страшна стена, или още по-точно – че между теб и тях е изкопана една дълбока и черна пропаст. Защото те са били измамани да приемат Победата за даденост, заради която не искат да разпънат нищо свое, нищо лично, нищо плътско. Те са били подлъгани да вярват, че Святият Бог е тотално безусловен, понеже не поставя никакви условия за Сватбата на Своя Агнец. Те са били помрачени да вярват, че няма грехове, които Бог да не може да прости, и беззакония, от които да не може да очисти, като са забравили сериозното предупреждение на Исус, че всеки грях и хула ще бъдат простени, но хулата против Святия Дух няма да се прости нито в този свят, нито в бъдещия. Те изобщо не са усетили падането си в ямата при сключването на мирен договор с дявола. Защото дяволът дава мир на поклонника си, само ако последният участва в личния му грях и бунт против Отца, Сина и Святия Дух.

И какво излиза в крайна сметка? Да вярваш ли, че два мирни договора те устройват, когато самата помисъл за това е тотално помрачение от духа на лъжепророка? Да седнеш ли удобно на стола в събранието на търговската църква, само защото някой платен наемник на амвона те докарва до приятен тщеславен гъдел? Да размениш ли бялата дреха на Благочестието за мръсна дрипа, проядена от молци и червеи или да побързаш да се покориш на Святите стихове в края на Откровението, с които Господ призовава:

“Аз съм Алфа и Омега, първият и последният, началото и краят. Блажени, които изперат дрехите си, за да имат право да дойдат при дървото на живота, и да влязат през портите на града...”³⁶

Някои слепци все още не знаят какво е Дървото на Живота, та да си помислиш, че биха влезли през Портите на Града. Други пък гледачи, взиращи се през розовата мъгла на дяволските лещи на очите си, виждат в тези Порти пространни и широки триумфални арки, а никак не им идва на ум, че четирите ветрища на Сатана не биха допуснали никой до Портите на Небесния Ерусалим, ако не е преминал през Кръста Господен. Но аз благодаря на моя Господ и Бог, че е устроил така съдбите Си, щото никой нечестив и никой праведен да не могат да се върнат от сетнината, която ги

³⁶ (Откровение 22:13-14)

чака отвъд. Защото в този свят лесно можеш да приемеш една лъжа за Истина, и дори да ѝ посветиш живота си. Но в мига на смъртта, когато душата напусне тялото, тя отива в едно измерение, където Истината е винаги Истина, и лъжата е винаги лъжа. Там вече нямаш никакъв шанс, нито възможност да промениш личната си вечност. Шансът и възможността са днес и сега. И горко на онези човеци, които прегръщат лесните шансове и се впечатляват от безоблачните възможности. Такива винаги са плътски и душевни риби, плуващи в морето на света, които много лесно кълват на дяволска стръв. Стръв, която им обещава всичко, без да им иска нищо. Стръв, която им обещава просперитет без тъмница, корони без тръни, намиране без изгубване, печалба без загуба, възкресение без разпятие, и живот без смърт. И ако ти с погнуса би подминал някоя баба, която продава лотарийни билети, или кварталния тото-пункт, понеже знаеш, че тотото и лотарията зарибяват алчността и сребролюбието на човеците, то ще направиш ли още една крачка в опазването на Благочестието?

Ще подминеш ли с погнуса църквите, отстъпили от Завета Господен, които зарибяват човешките души, предлагайки им мирен договор с дявола и вяра в един фалшив спасител? И ако езичникът сребролюбец търпи разочарованието си при тегленето на числата от тотото по телевизията, или при излизането на тиража на лотарията, но въпреки това отново вади дребните левчета, за да се поклони на мамонския жертвеник, то какво ще се случи с неблагочестивия, който е отказал да вдигне кръста си и да се отрече от себе си, за да следва Исус с неразделено сърце?

“Нов тираж – нов късмет!” – ще си каже езичникът и пак ще си напише числата от тотото или ще си купи билет от държавната лотария.

Но за какъв тираж и лотария да говорим при Мига на Грабването?

Хиляди пъти ли да идва Господ за Църквата Си или само веднъж? На късмет ли да се уповава християнинът или на Свято Господно обещание, което изисква пред Божия Олтар всичката му вяра и боголюбие? И ако да би решил някой да се оправдава, че е останал без Разум и Мъдрост свише, то няма ли такъв да се осъди с думите на устата си? Не стоя ли пророкът Господен десет години в пролома и за неговата душа? Не се ли превърна слугата на Исус в жертвен юнец, за да му даде Светлина в мрака, и очите

му да се просветят, тъй щото да вижда къде стъпва, и да се научи да изпитва духовете?

Какво повече да кажа, или какви думи още да напиша, за да разберат човеците, че има Дух, Който ми говори, и Господар, Който ме употребява? Ако не усетиха Този Благодатен Дух в даването ми даром, то как с огромно удовлетворение се опитаха да Го познаят в книгите на онези тщеславни величия, които се позлатиха от търговия? Ако не разпознаха Господаря ми, Който отвори вратите на съкровищницата Си в Сион, за да ни обогати с Мъдрост и Скрита Манна, то защо спонтанно и като овце на заколение потърсиха Присъствието Му по конференциите на продажни и лицемерни шоумени? Ако не заплакаха с очите на Белия Гълъб, и не потърсиха Спасение в Крилата Му, то как да бих ги разпознал като поколение на Яков и Йосиф? Как да бих се възрадвам, че желаят бялата дреха на Цафнат-панеах повече от собствения си живот? Как да бих бил щастлив, че Верните побеждават дявола с Кръвта на Агнето и със Словото на собственото си свидетелство, понеже не обичаха живота си до толкоз, че да бягат от смърт?

Истината е, че Исус не ме е пратил до други, освен до изсечените от Канарата, които ще се върнат с Него в изсечения гроб на скалата. А аз никак не съжалявам, нито въздишам, че подир Божия пророк не тръгнаха върволици народ, нито тълпи от любопитни зяпачи. И сега книгата ще продължи именно с видение за тези Избрани – Благочестивите, на които Сам Господ ще заповяда да съхранят Тялото Му до Мига на Грабването.

Ето думите, които Господ проговори на сърцето ми, миг преди да ми покаже твърде Святото видение, свързано с последния Йосифов период на Църквата:

“Слуго Мой! Никак да не страда сърцето ти, че обществото на Божия Пророчески Дух е малочислено, а Верните претърпяват голямо гонение заради книгите, които ти дадох. Но наместо това се привържи с въжето на предстоящата радост, защото си слуга, извършил попрището си. И сега Ме последвай! Защото отново ще те въведа в главната Божия Сфера, където искам да ти покажа целият Йосифов период...”

След последните Си думи Господ хвана ръката ми и ме поведе от дома на Йосиф към Божието Светилище. Така ние преминахме през Светилището, и аз отново видях вратата към главната Божия Сфера, инкрустирана със сапфири и диаманти. А когато влязохме, погледът ми беше изумен, понеже виждах гледка, която никога Исус не беше ми показвал. Аз виждах Младенеца Емануил, загърнат в бяла пелена, а върху самата пелена се вълнуваха Водите на Святия Дух в първия Кръг на Божието Присъствие. Но освен Младенеца, очите ми съзираха и Христовото Тяло, свалено от Кръста, и облечено с бяла плащеница, а под самото Тяло имаше огромна купчина от Сол, която напълно изявяваше най-вътрешния пети Кръг на Божието Присъствие. И докато още гледах изумен, Господ ми проговори, като каза:

“Ето, слуго Мой! Сега виждаш Тялото на твоя Господ през самите Отечески Зеници. И както забелязваш – веднъж това е Тялото на Младенеца Емануил, загърнато с бяла пелена в Кръга на Водата, а втори път – Тялото на Разпнатия и Убития, загърнато от бяла плащеница в Кръга на Солта. И във Водата, и в Солта, съм все Аз! Но не с Личното Ми възкресенско Тяло на Господ, в което живее Духът Ми, а с духовното Ми Тяло на земята, което е Моята Църква! И ти, като гледаш на двата Кръга, кажи Ми:

Каква е Волята на Отец Ми относно тези две Тела в двата Кръга? Раздвоено ли иска Отец Тялото на Сина Си – веднъж малко и с Образ на Младенец, а втори път – голямо и с Образ на Разпнат и Убит?”

“О, Исусе! Отец не иска раздвоено духовното Ти Тяло! Той иска всички да пораснем в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Твоята пълнота, според както ни свидетелства Апостолът Ти Павел. И именно затова Ти ни даде твърде великите откровения за рода на Елиаким, за да се въздигнем и пораснем по всичко в Тебе...”

“Така е! Но гледката в Божията Сфера стои и е твърде истинна, за да не бъде вярна! И ти сега забележи, че както Младенецът, така и Разпнатият имат бяла дреха. При Младенеца това са пелените, а при Разпнатия – плащеницата! Какво са тези бели дрехи, слуго Мой?”

“О, скъпоценни мой Исусе! Тези бели дрехи отговарят на Благочестието! Защото Ти Си благочестив както в Младенеца, така и в Разпнатия!”

Исус се усмихна загадъчно на думите ми. А след това, посочвайки на видението в Сферата, отново ме попита:

“Ще се посветиш ли на твоя Господ? Ще положиш ли живота си за Мене, тъй щото Младенецът да се повдигне с пелените и Водите Си и духовно да се съедини с Разпнатия и плащеницата Му? Защото именно тогава ще настъпи периодът на Йосиф за Моята Църква!”

Думите на Господ ме накараха да падна в нозете Му и да ги обгърна, казвайки:

“Твой е животът ми, Господи! Дай ми Сила, за да се посветя на Йосифовия период!”

В следващия миг Господ ме привдигна с ръцете си и със съкровен Глас ми проговори, като казваше:

“Разбира се, че ще се посветиш, слуго Мой! Защото теб Отец, Синът и Святия Дух посочиха и избраха за настойник на Тайната Цафнат-панеах. Но ти сега виж как ще започне Йосифовият период за Младенеца Емануил. И като простреш ръка – докосни пелените Му...”

С вълнение се наведох над Божията Сфера, за да докосна пелените на Емануил, които светеха през Водата на Духа. А когато ги докоснах, пред очите ми се появи Йосиф дърводелецът, спящ на постелката си. И ангел Господен стоеше пред благочестивия, като му казваше:

“Стани, вземи Детето и майка Му, и бягай в Египет, и остани там докато ти река, защото Ирод ще потърси детето за да Го погуби...” ³⁷

Вълнението ми беше твърде голямо, за да разбера в колко Свято и чудно тайнство ме посвещаваше Исус. И аз, събрал дъха в устните си, едвам успях да Му кажа:

“Ах, Господи мой! Та ето – Йосиф дърводелецът ще спаси Емануил от яростта на Ирод. Защото ще послуша ангела Господен и ще избяга с Младенеца в Египет. И той ще бъде воден именно от Духа на Цафнат-панеах...”

³⁷ (Матей 2:13)

“Разбира се, че ще бъде воден, слуго Мой! Защото Словото на Отец Ми е ненарушимо! И непременно ще се сбъдне писаното за Младенеца:

“От Египет повиках Сина Си...”³⁸

Но как да разбират Моите, че Йосиф благочестивият трябва да бяга с Емануил в Египет? Как да проумеят Верните Ми, че единственото Спасение за Емануил от яростта на Ирод, е бягството в Египет?”

“О, Исусе! Ирод е олицетворение на кръвожадния религиозен дух на дявола! Духът на Ирод днес е превзел всички църкви, които са отстъпили от Завета Ти! И самият Ирод е духът на лъжепророка, силен да пробужда божественото зачатие на Святия Дух! Но аз знам, че Ти ще опазиш Емануил именно с благочестивия Йосиф! Защото днес Египет отговаря на света, и за Емануил е много по-безопасно да расте в света, отколкото в църквите на религиозната заблуда! Понеже човеците в света не са с прегорели съвести, както са тези, които многократно Те прободоха!”

“Запомни думите си, защото са плод на Скритата Манна в сърцето ти! А всички Мои нека знаят, че Отец именно от Египет ще повика Сина Си! И самото извикване от Отца отговаря на Мига на Грабването, когато вече изцяло е настъпила Иродовата смърт сред цялата християнска религия! Не смъртта като физически край на плътта, но смъртта, като заблуда на лъжепророка, която духовно умъртвява тези, които не обичат Истината, а лъжата! Затова строго ще заповядам на всички, които познават Гласа Ми:

Не оставяйте Емануил под властта на гнусния Ирод, но бягайте в Египет, за да съхраните Благочестието Ми! Защото именно това ще рече да се покорите на Отческия възглас:

“Излезте от нея, люде Мои!”³⁹

Не позволявайте на фалшивите учения на лъжепророка да поразят сърцата ви, защото ако някой е с прободен Младенец, той няма как да достигне до зрелия Христос!

³⁸ (Матей 2:15)

³⁹ (Откровение 18:4)

Младенецът трябва да расте в Египет до Иродовата смърт, и така да бъде опазен от всички остриета на проклетия църковен Вавилон! Защото когато попаднете в Египет – там непременно Отец ще ви дари с Цафнат-панеах! И ще имате успокоителна Гесенска земя, като братя на Йосиф, където да възрастите Младенеца и да Го храните със скъпоценното Слово от Сион! Братя на Йосиф, които непременно ще преминават през Портите на Правдата, за да изпълнят годините на Сионовото състезание!

Блажени разумните и посветените, които разбират какво им говори техния Господ чрез пророка Си и помнят пророческите видения, към които ги завръщам! Горко на човеците, за които Египет е по-страшен от Вавилон! Такива вече са били прободени от остриетата на Ирод, и няма да намерят Благочестието на Йосиф, но кръвожадността на Вениамин! Тъй щото Рахил наистина ще оплаква чедата си, понеже ги е изгубила! Но Мария докрай ще съхрани Младенеца си, понеже е била изведена от Благочестивия! Защото колкото и страшен да е светът, пак Отец ще подежда върху Избраните с Молитвата на Сина Си, Който Му е казал:

“Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия...”⁴⁰

А сега, слуго Мой, протегни десницата Си към Кръга на Солта, където Тялото на Разпнатия е повито в бяла плащеница. Докосни тази плащеница, и виж второто знамение на Йосифовия период...”

С благоговение, което никак не мога да изкажа, нито да намеря думи за него, аз протегнах ръката си към Кръга на Солта, и вече докосвах плащеницата на Господ. А тогава пред очите ми се появи благочестивият Йосиф от Ариматея, който разливаше масло върху окървавеното Тяло на Исуса, и Го помазваше с аромати. И като Го обви с бялата плащеница, полагаше Го в Гроб, изсечен в скала. Сълзи се надигнаха от очите ми и ги премрежиха, а гледката сякаш стегна гърлото ми. И докато гледах, едвам успях да проговоря през плач на Исус:

⁴⁰ (Йоан 17:15)

“Ах, драгоценни мой Спасителю! Отново виждам Духът на Цафнат-панеах при Тялото Ти! Защото благочестивият Йосиф от Ариматея се погрижи да не претърпиш поругание в самата Си Смърт. И като помаза Тялото Ти с аромати и благоухания, обви Го с бяла плащаница, за да съхрани Благочестието Ти! И след това Те положи в Гроба на скалата!”

“Нещо повече стори Йосиф! Нещо, което последните Ми благочестиви ще сторят за Христовото Тяло, понеже ще имат силата на Цафнат-панеах. Понеже виж как евангелският разказ ти казва:

“...дойде Йосиф от Ариматея, един почтен съветник, който и сам очикаше Божието царство, и осмели се да влезе при Пилата и да поиска Исусовото тяло...”⁴¹

Какво значи да се осмелите вие днес и да застанете пред последния Пилат, за да изискате Христовото Тяло? Стигнахте ли до онази Святост на Благочестието, за да извършите стореното от Йосиф? Кой е последният Пилат пред Църквата, за когото ви говорих чрез слугата Си? Не е ли християнската религия, станала блудница поради надписа на Пилат, и намразила ясно очертания Христос? И какво ще рече да се осмелите и изискате Тялото Ми от Пилат?

Ето, устните Ми изговарят ослепителна мъдрост и благочестивите нека добре да я запомнят:

Людете, които ще участват в последния Йосифов период на земята, непременно ще бъдат Цафнат-панеах, и с Власт, Сила и Авторитет от Бога и Отца ще изискат Христовото Тяло от християнската религия, за да го помажат със Свято Масло и аромати, и да го положат в Гроба на скалата, където трябва да дочака Възкресението си, сиреч, Мига на Грабването! Защото така се изпълнява писаното, че изсечените от Канарата ще се върнат в Нея!

Ако сте с Благочестието на Йосиф, посочени за Цафнат-панеах от Моя Бог и Отец, непременно ще изискате Тялото Ми, и Пилат

⁴¹ (Марк 15:43)

никак няма да ви противоречи! А когато цялото Ми тяло се събере в Гроба на Канарата, то тогава със сигурност е дошъл Мигът за Сватбената Вечеря на Агнето!”

След последните Си думи Исус хвана с ръце раменете ми, проговаряйки:

“Както ти казах в едно от виденията за рода на Елиаким, така и сега ще потвърдя на Църквата Си, че си съразпнат с твоя Господ на Неговия Кръст, тъй щото като Свят гвоздей непременно ще понесеш тежестта на Йосифовия период! Тежестта на Младенеца, Който трябва да оцелее в Египет, и тежестта на Разпнатия, Чието Тяло трябва да бъде изискано от Пилат!

А за всички Мои ще кажа думите, с които завършвам:

Отец Ми, Святият и Премъдрият, покри Началото и Края на земния Ми Живот с Благочестието на Йосиф!

В Началото Ме съхрани един благочестив дърводелец, дошъл в Кръга на Водата, като дърво, посадено при потоци води, за да възрастя в Египет!

В Края Ме съхрани един благочестив съветник, дошъл в Кръга на Солта, за да помаже Жертвата Господна с благоуханно Масло, да Я обвие с бяла плащеница, и да Я постави в Гроба на скалата!

Целият Йосифов период е вашето израстване и възмъжаване от Йосиф дърводелеца до Йосиф от Ариматея с бялата Дреха на Благочестието! За да бъдете последният Цафнат-панеах до Мига на Грабването!

Аз, Господ на Благочестието, все още говоря и не млъквам!”

6. ВИДЕНИЕТО С ЙОСИФОВИЯ ПЕРИОД НА ИЗРАИЛ (ПОКРИВАЛОТО, ПРЕОБРАЗЕНО В БЛАГОЧЕСТИЕ)

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Едва ли има по-вдъхновен и благословен път от този – да разкриваш отделните късчета от цялата велика картина на Божията тайнствена Премъдрост. Прекрасното на тази картина е усещането, че което и късче от нея да докоснеш, винаги от него ще те гаят лъчите на Святия Дух.

Ако в първите години от призванието ми мислех, че всяка пророческа книга има своя уникалност, която я прави различна от останалите, то в последния Кръг на Солта разбрах, че уникални са не късчетата, а цялата картина. И докато тя не бъде изцяло запълнена, за да яви Съвършения Божий Замисъл, то Господ отново и отново ще се връща към сърцето ми.

А можех ли да предполагам, че съществува толкова велика духовна връзка между Водата и Солта? Можех ли изобщо да проумея, че най-пречудните и Свети откровения ще се родят от връзката между Началото и Края, между Алфата и Омегата, между Младенеца и Разпнатия, и най-вече – между Благословието и Жертвата?

Истината, братко мой, е такава, че на всички ни е дадено от Бога да бъдем части от картината, и само на малцина посочени – свидетели на цялата картина. Аз копнея час по-скоро този стар свят да си отиде и Господ да ни въздигне при Себе Си. Жадувам за мига, когато ще разбера, че слугуването ми не е било напразно, но е принесло чудесни плодове за Царството. Защото в това се заключава смисълът на целия ми живот и причината да се родя и живея на това време и на тази земя.

В последните няколко пророчески книги Исус показва на всички ни какво предстои, тъй щото аз няма повторно да се връщам към видения, които съм описал, и към събития, за които Господ ми е дал да пророкувам. Дори съществуваше вариант това последно видение за Цафнат-панеах да не бъде описано, понеже не касае нас, а Израил. Но като помня и знаей, че моят Господар е преизобилен, а върху картината не трябва да останат липсващи късчета, аз Му се покорих, за да направя явна и тази последна тайна на Цафнат-панеах, свързана с Йосифовия период през Голямата Скръб.

Казвам ти всичко това не за да се хваля по човешки, но за да разбереш, че слугата Господен плати най-тежката цена именно за тази книга. И за всяко от виденията в нея преживях преумножена ярост от дявола.

Нека започна оттам, че когато Господ въздигна Йосиф като Цафнат-панеах, имаше седем години на изобилие в житната реколта, тъй щото Божият избраник събра реколтата и с нея напълни и препълни житниците на Египет. А когато дойдоха годините на глада, тогава всички гладни мигом се втурнаха към житниците, за да купуват жито от Йосиф, и така да оцелеят и преживеят екстремния период. Библейският разказ ни показва, че гладът достигна и до чедата на Израил, тъй щото – искат или не – и те трябваше да потеглят към Египет, за да си купят жито от Йосиф, за когото дори и не подозираха, че е Цафнат-панеах. Тук аз няма да преразказвам покъртителната история, пълна с толкова много поуки, но непременно ще изявя духовните паралели от древността с тези на последното време. Защото когато Господ въздигне Църквата на Сватбената Си Вечеря, на света ще остане народът на Израил. И тогава ще настъпят знаменателни събития, записани в "Откровението" и свързани именно с подпечатването на 144 хиляди от племената на израилтяните, избрани за първи плодове на Бога и Агнето. По-важното за нас, в Духа на тази пророческа книга, е да видим как Бог Отец ще реализира Йосифовия период през Голямата Скръб. Защото в онова време духовният глад ще е твърде силен и напълно ще отговаря на древните седем гладни години. А пък за обществото на подпечатаните израилтяни в "Откровението" недвусмислено е записано:

"И жената побягна в пустинята, гдето имаше място, приготвено от Бога, за да я хранят там хиляда двеста и шестдесет дни..." ⁴²

Забележи причината, поради която жената побягва в пустинята! Стихът показва, че тя прави това **"за да я хранят там"**. А няколко стиха по-долу Йоан е още по-изчерпателен, като казва:

"И дадох се на жената двете крила на голям орел, за да отлети на мястото си в пустинята, там гдето я хранят за време и времена и половин време, скрита от лицето на змея..." ⁴³

⁴² (Откровение12:6)

⁴³ (Откровение12:14)

Кой и как ще храни жената в пустинята?

Истината е, че това ще бъде делото и мисията на двамата Божии свидетели, изпратени от Отца към Израил. А тези свидетели са същите, които се явиха и на Исус при Преображението Му на високата планина. Това са пророците Моисей и Илия и стихът в "Откровението" изчерпателно казва за тях:

"А на двамата си свидетели ще дам да пророкуват хиляда двеста и шестдесет, дни облечени във вретича. Те са двете маслини и двата светилника, които стоят пред Господаря на земята. И ако някой поиска да ги повреди, огън излиза от устата им, та изядва неприятелите им; и ако поиска някой да ги повреди, така трябва той да бъде убит. Те имат власт да заключат небето, та да не вали дъжд през времето, за което те пророкуваха; и имат власт над водите да ги превръщат на кръв и да поразяват земята с всяка язва, колкото пъти биха поискали. И когато свършат свидетелстването си, звярът, който възлиза от бездната ще воюва против тях, ще ги победи и ще ги убие. И труповете им ще лежат по улиците на големия град, който духовно се нарича Содом и Египет, гдето и техният Господ биде разпнат. И мнозина измежду людете, племената, езиците и народите ще гледат труповете им три дни и половина и не ще позволят да бъдат положени труповете им в гроб. И земните жители ще се зарадват за тях, ще се развеселят, и един на друг ще си пратят подаръци, защото тия два пророка са мъчили жителите на земята. А след трите и половина дни влезе в тях жизнено дишане от Бога, и те се изправиха на нозете си; и голям страх обзе ония, които ги гледаха. А те чуха силен глас от небето, който им казваше: Възлезте тука. И възлязоха на небето в облак; и неприятелите им ги видяха..."⁴⁴

Какво ще се случи, когато Моисей и Илия извършат заповяданото пророкуване на Израил? Няма ли именно това да е нахранването на жената в Египетската пустиня? Разбира се, че това ще е нахранването!

Но по-важен и съдбоносен остава въпросът:

⁴⁴ (Откровение 11:3-12)

Как пророците Моисей и Илия, събрани заедно, олицетворяват Цафнат-панеах за Израил? Или какво Небесно знамение се случва с тези 144 хиляди, подпечатани от племената на Израил?

Сам разбираш, братко мой, че Единственият, Който може да ти даде отговор на този въпрос, е Господ Исус Христос. И аз никак няма да се бавя с други размишления, но ще ти предам Неговите думи към сърцето ми. Защото духът ми все така оставаше в стаята на главната Божия Сфера. И там Исус ми проговори, казвайки:

“С велика и Свята тайна натоварих духа ти, слуго Мой! И против такава велика тайна непременно ще се отприщи всичката яростна съпротива на тъмните сили. Защото за дяволът няма по-голям ужас от въздигането на Цафнат-панеах, сиреч, от ефекта на прелялата вода, когато бентът му, въздиган пред Божия Пророчески Дух, ще се сгромоляса и никак повече няма да удържи. Затова крепи се, възлюбен Мой приятелю! Прибави на твърдостта си радост, и на дълготърпението си мир! Защото времето за избавлението на Моите тича да се сбъдне и няма никак да закъснее.

А ти сега погледни отново към Сферата на Отца Ми, която се променя след Грабването на Църквата. И като гледаш – кажи Ми какво ще видиш...”

Погледнах с вълнение към Сферата, когато видях едно тъмно покривало, стоящо на едно точно определено място на земята. Нямахте Кръгове и Присъствия на Бога, а само това покривало. То ме изпълни със скръб, понеже не беше светло, и затова през сълзи казах на Исус:

“Господи мой! Виждам в Сферата едно тъмно покривало, и скръб напълни сърцето ми...”

“Няма как да не те докосне скръб, след като гледаш във времето на Голямата Скръб!” – ми каза Исус и продължи:

“А ти сега прости ръка, та докосни покривалото, за да чуеш ясно библейското послание, което то носи със себе си...”

Послушал думите на Спасителя, аз протегнах ръка, за да докосна покривалото. А тогава към сърцето ми се явиха стиховете от посланието на Апостол Павел, които гласяха:

“И тъй, като имаме такава надежда, говорим с голяма откровеност, и не сме като Моисея, който туряше покривало на лицето си, за да не могат израилтяните да гледат изчезването на това, което преминаваше. Но техните умове бяха заслепени; защото и до днес, когато прочитат Стария завет, същото покривало остава, като не им е открито, че тоя завет преминава в Христа. А и до днес, при прочитането на Моисея, покривало лежи на сърцето им, но когато Израил се обърне към Господа, покривалото ще се снесе...”⁴⁵

Самите стихове бяха твърде директни и съвършено точни, за да ме накарат да кажа на Исус:

“Господи мой! Това е покривалото на Израил, което го доведе до частично закоравяване, тъй щото евреите бяха с ослепени умове, та да не видят, че Ти Си обещаният и очакван Месия. Но пак Павел ме изпълва с надежда, защото казва, че когато Израил се обърне към Теб, покривалото ще се снесе...”

“А какво е нужно, за да се обърне Израил към Мен? Не са ли нужни на Израил свидетелите пред Божия Свят Олтар? Не им ли е нужен Моисей, за да отвори очите им? Не им ли е нужен Илия, за да разпали ревността им? И ако в тази книга Аз ти показвам Цафнат-панеах като връзката между Водата и Солта, и между Благословието и Жертвата, то трябва ли да се чудиш как ще подейства Отец Ми?”

“Не, скъпоценни Исусе! Защото съм сигурен, че Отец ще подейства чудесно! И непременно през Голямата Скръб ще има едно чудесно място, една Гесенска земя, където Израил ще се просвети, а тъмното му покривало ще се снесе...”

“Не просто ще се снесе, слуго Мой, но съвършено ще се просвети! Защото снетото покривало непременно се превръща в дреха на Благочестието. Затова гледай сега на Святото знамение, което е силен да извърши Отец Ми върху народа Си Израил...”

⁴⁵ (2 Коринтяни 3:12-16)

С твърде голям трепет аз се загледах в Божията Сфера, когато там се появиха Левицата и Десницата на Бог Отец. И ето, че от Отческата Левица се изля Вода към тъмното покривало, а от Отческата Десница – Сол с огнени искри. Тогава по твърде чуден начин покривалото започна да се просветлява – както от Водата, така и от Солта с огнените искри. И в един Свят миг покривалото се свали и превърна на хиляди дрехи на Благочестие, с които Божиите избраници се обличаха, за да бъдат наистина **“първи плодове на Бога и на Агнето”**. А Господ с голямо вълнение в Гласа Си протегна ръка към видението, като ми казваше:

“Ето го благословеният Цафнат-панеах, слуго Мой!

Виж Водата, която просвети покривалото и го смъкна от сърцата на израилтяните! И знай, че в тази Вода действаше Божият пророк Моисей! Защото именно той е “извлеченият от Водата”, силен да бъде неин свидетел!

Виж Солта с огнените искри, която изпълни Божиите Избрани с мисълта за Свята саможертва, понеже знаеха, че ще умрат за своя Господ от остриетата на звяра, както и Той е умрял за тях! И знай, че в тази Сол действаше Божият пророк Илия, който приготви за Своя Отец една последна Жертва, достойна за един последен Кармил!

Виж, най-сетне, мига, когато възкресеният Израил се въздига при Отца и Сина, а Апостолът и Пророкът Ми Йоан изявява това въздигане със стиховете от “Откровението”, които гласят:

“Тогава един от старците проговори, като ми каза: Тия облечени в бели дрехи, кои са? и откъде са дошли? И рекох му: Господине мой, ти знаеш. А той ми каза: Това са ония, които идат от голямата скръб; и са опрали дрехите си, и са ги избелили в кръвта на Агнето. Затова са пред Престола на Бога и Му служат денем и нощем в Неговия храм; и Седящият на Престола ще разпростре скинията Си върху тях. Няма да огладнеят вече, нито да ожаднеят вече, нито ще ги удари слънцето, нито някой пек; защото Агнето, Което е пред средата на Престола, ще им бъде пастир и ще ги

заведе при извори с текущи води; и Бог ще обърше всяка сълза от очите им..."⁴⁶

Колко от вас ще видят Водата и Солта в пророческите стихове на Йоан? Колко от вас ще проумеят мъдрите думи на Божия старец, който казва:

"Това са ония, които идат от голямата скръб; и са опрали дрехите си, и са ги избелили в кръвта на Агнето..."

Виждаш ли, слуго Мой, че дрехите веднъж са опрани, а втория път са избелени в Кръвта на Агнето? Не е ли Водата, с която дрехата се изпира? И не е ли Кръвта на Жертвата именно Солта, с която дрехата се избелва? Но ето това е последното велико знамение от съединяването на Водата и Солта, на Благословието и Жертвата, на Моисей и Илия, при което покривалото на Израил се сменя, за да се превърне в Свята Дреха на Благочестието! Това е и последният Йосифов период от Голямата Скръб, в който посветих пророка Си! А в края на тази най-свята пророческа книга ще призова Моите скрити и посветени да въздигнат пророка Ми от тъмницата, в която го превърнах в Извор и Жертва Господна, във Вода и Сол, за да го уподобя изцяло на древния Ми Йосиф!

Ето, люде Мои! Житницата на слугата Ми е пълна и готова да нахрани последните поколения от Божии избрани! Нека Водата и Солта се съберат в живота на пророка Ми! Защото го облякох с дрехата на Благочестието, за да възвеличи и прослави Името Господно! Цафнат-панеах е сред тебе, Църкво Моя! Благослови делото му, за да заблестиш в Благочестието на Йосиф и да родиш Ефрем и Манасия! Благослови делото му, за да се въздигне виночерпецът и да се обеси хлебарят! Благослови делото му, за да възрасти Младенецът в Египет, а Тялото на Разпнатия да намери изсечения Гроб в скалата Ми! Благослови делото му, за да бъдеш Моя! Дух от Духа Ми, Пример от Примера Ми, Слава в Славата Ми!

Аз, Господ на Цафнат-панеах, дадох тези най-святи видения на пророка Си! Аз ги изговорих! Аз ги изрекох!"

⁴⁶ (Откровение 7:13-17)